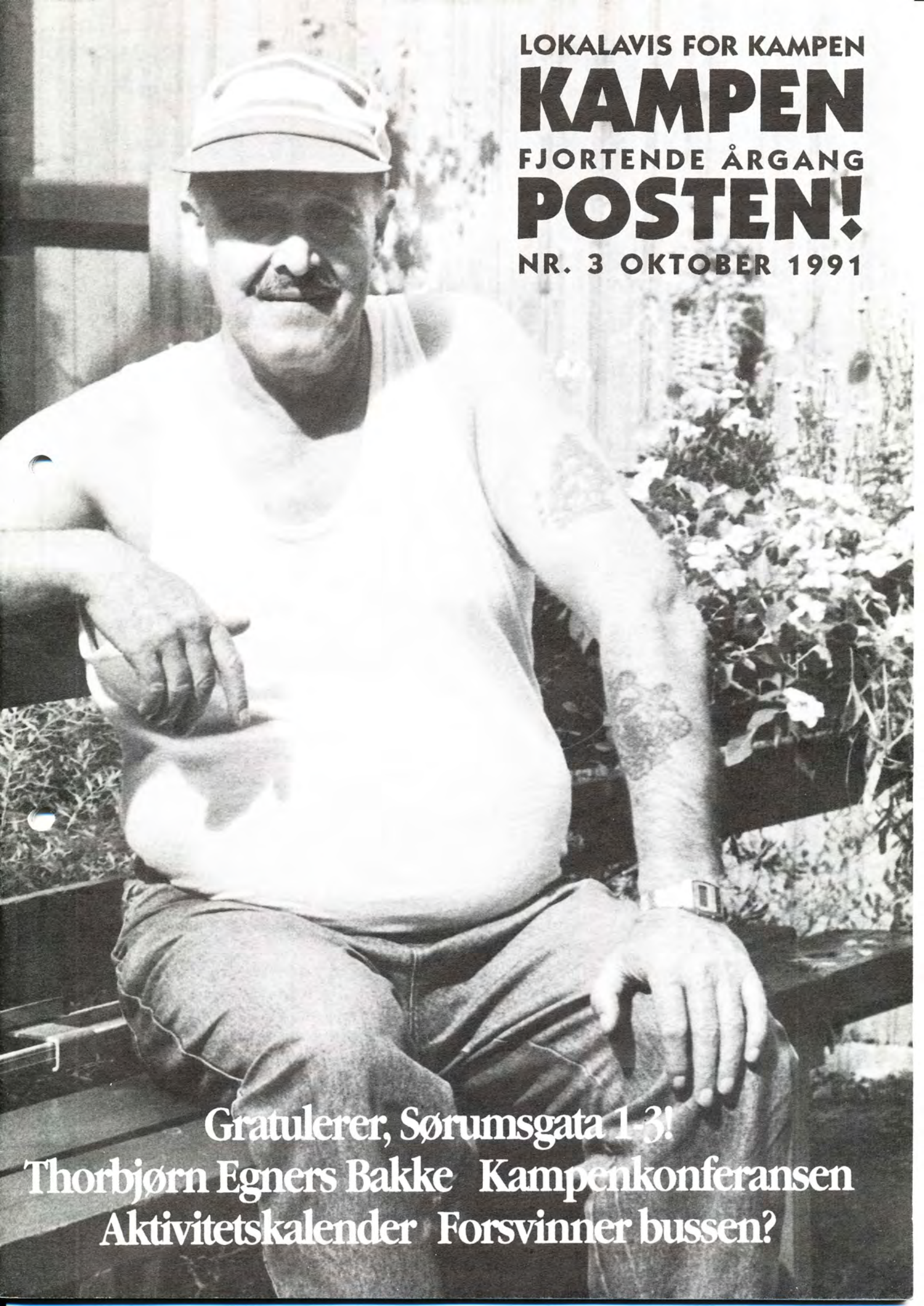

LOKALAVIS FOR KAMPEN

KAMPEN

FJORTENDE ÅRGANG

POSTEN!

NR. 3 OKTOBER 1991

Gratulerer, Sørums­gata 13!

Thorbjørn Egners Bakke Kampenkonferansen
Aktivitetskalender Forsvinner bussen?

Ingen leser Kampenposten.

Noen påstår faktisk det. Å nei vel, sier vi da. For en riktig solskinnshistorie forteller noe annet: Etter en liten boligannonse i forrige nr., fikk vedkommende 7-8 interessante svar, og er i dag lykkelig installert i leilighet på Kampen - som ønskedrømmen var. Kunne de 7-8 leserne våre ta kontakt med redaksjonen? Det kunne vært hyggelig å bli kjent. Ettersom vi ikke er flere, mener jeg.

I hvert fall, velkommen til en ny Kampenpost, mer omfangsrik enn noensinne. Grunnen til det er ikke innbilskehet eller elefantsyke i redaksjonen, men rett og slett at det *skjerså* mye i strøket vårt! Og vår oppgave er å omtale det, om det nå er i for- eller etterkant av begivenhetene.

Det at vi gir ut bare 4 nummer i året setter en naturlig grense for hvordan vi kan dekke "nyheter". Hvorfor bare 4 nr. i året, spør noen. To tungtveiende grunner tilsier det, ut fra dagens situasjon.

MENNESKELIGE RESSURSER. Vi tre i redaksjonen har alle full jobb fra før. Derfor har vi heller ikke kapasitet til å være overalt på Kampen til alle tider. Mange stoffområder har vi heller ikke

innsikt i eller kompetanse til å dekke på en forsvarlig måte. Red. understreker igjen at vi er *helt avhengig* av kontakt med og henvendelser fra våre lesere. Skriv selv, eller be oss gjøre det. Det skal mye til for å bli refusert hos oss. Eller kom til oss med fotos du har tatt eller bilder du har laget! Vi har dessuten bruk for noen som kan håndtere et kamera på oppdrag nå og da.

ØKONOMI. KP er fortsatt et "uavhengig organ", og mottar ikke støtte fra noe hold. Vi lever utelukkende av våre annonsørers velvilje, som gjør det mulig å betale trykkeriet hver gang, og slik bidrar til et levende Kampenmiljø.

Red. formoder dog at det ville røyne på, skulle vi komme med 8-10 nr. i året (Røyne på ville det også gjøre for redaksjonen, som ville trenge flere på laget.) Vi er redd mange av våre faste annonsører da ville falle fra. Det har vi ikke råd til. Vi kunne teoretisk "solgt oss" til en eller to store annonsører, men har ikke lyst til å være i lomma på noen, slik sett. Men det finnes mange andre modeller, så la KP være stedet hvor KP's form, innhold, bemanning etc. diskuteres. Vi vet ikke om noe bedre organ til det bruk. *red.*

NYTTIGE NAVN OG NUMMER

INTERIMSTYRE FOR KAMPEN VEL

Wenche Halvorsen (leder)
Tlf. 57 05 34
Trond Bastiansen (nestleder)
Tlf. 57 10 48
Chr. Christensen Tlf. 19 20 94
Kjell Grov Tlf. 68 49 69
Jan Erik Hansen Tlf. 67 37 06

KAMPEN HISTORIELAG

Hassa Horn (leder)
Tlf. 68 09 94
Greta Gulbrandsen (nestleder)
Tlf. 67 58 97
Søs Sørum (kasserer) Tlf. 67 51 30
Mona Larsen (sekretær)
Chr. Christensen (styremedlem)
Tlf. 19 20 94
Stig Berg (varamedl.)
Arne Kristiansen (varamedlem)
Tlf. 68 12 72

KAMPENPOSTEN

Amund Eriksen Tlf. 68 29 18
Siri Bryn Tlf. 19 83 85
John Erik Frydenlund (red.)
Tlf. 68 32 57
Forsidefoto: Siri Bryn
Kampenposten takker:
Kai Holmen, Per Hanevik
Nustad & Partners A/S
Våre annonsører
Opplag: 2 700

KAMPEN BYDELSHUS

Bøgata 21, 0655 Oslo. Tlf. 68 45 02
Styret:
Jan Bendix Byhring Tlf. 19 12 68
Dagfinn Halvorsen Tlf. 19 92 29
Robert Lorange Tlf. 68 03 48
John Lundstøl (form.) Tlf. 67 04 72
Kari Mette Svenkerud Tlf. 19 89 13
Kirsti Aasen Tlf. 19 89 85
Ellen Lühr Tlf. 67 15 39
Kåre Engbråthen Tlf. 67 38 55
Marit Lauten Tlf. 67 71 61

MILJØARBEIDERE

Tlf. 68 45 02
Eli Storbekken
Mette Jacobsen

**HUSK VÅRE GRATIS
RUBRIKK-
ANNONSER!**

Buss nr. 20 Skøyen og
nr. 29 Vippetangen.

STORT BRILLEUTVALG
OPTISK SYNSPRØVE
GOD SERVICE

KOM OG SE!

**Vi har utvalget!
TØYEN OPTIKK**

Hagegt.24, Oslo 6
Tlf. (02) 19 82 73

**HAMID
KOLONIAL**

**Liten og kose-
lig, - og vi har
det du trenger.
En ekte nær-
butikk!**

Åpningstider: Man - fre: 09-19.
Lørdag 09-16.
Velkommen!
Bøgata 10, inng. Nannestadgt.
(v/Baker Nordby) Tlf. 19 67 33

Forslag om endring av gatenavn på Kampen

Kampen Historielag tillater seg med dette å foreslå at Nannestadgata skifter navn til Thorbjørn Egners Bakke.

Begrunnelse: Da Kampen ved byutvidelsen i 1878 ble en del av Kristiania, hadde denne bydelen i likhet med andre nyinnlemmede bydeler, sine gateløp med egne navn. I flere av områdene fantes navn som allerede var opptatt på forhånd. En gatenavnkommité (visstnok byens sjette) fikk i oppdrag å ta for seg 197 gater.

Kampen fikk beholde navnene på Brinken, Bøgata, Evensgate, Hagegata og Normannsgata. Alle de andre gatene ble omdøpt.

Gatenavnkommitéen tok øyensynlig for seg østlandsgeografien, siden en rekke gater på Kampen ble oppkalt etter østlandsbygder. Muntlige tradisjoner hevder at det var mennesker spesielt

fra disse bygdene som befolket bydelen, men en vet ingenting om gatenavnkommitéen la disse motivene til grunn for navnevalget.

Vi tror komitéen tok et mer praktisk utgangspunkt, sett i lys av mandatet. Rett nok hadde bydelen innflyttere fra de samme bygdene. Men det skyldes snarere at folk fra de nærmeste Akershus-kommunene søkte først inn i takt med byens økende behov for arbeidskraft.

Vi tillater oss iallefall å tvile på at det på samme vis var innflyttere fra Arendal og Bergen som begrunnet komitéens gatenavn på Bjølsen.

Nannestadgata het opprinnelig Markveien. Et forståelig navn på bakken opp til utmarka under Bergsløkken og Ladegården. Folk i bydelen bruker da også ofte Nannestadbakken fremfor -gata. Bratt går den opp fra Kjølberggata til Kampen kirke, et naturlig midtpunkt i bydelen.

Thorbjørn Egner så dagens lys i Normannsgata 14 i 1912. Fem år senere flyttet familien til Normannsgata 5, hvor faren Magnus Egner drev kolonialforretning. Det er naturlig å tenke at barndomsminner fra Kampen har hatt innflytelse på Thorbjørn Egners virke i litteraturen. Hans Kardemomme By bærer et preg som vi føler tilhørighet til.

Vi ønsker å hedre hans minne. Å omdøpe hans barndoms gate Normannsgata finner vi unaturlig, siden denne har hentet sitt navn fra den første bebyggelsen på Kampen, plassen Normannsløkken. Men navnet på bakken opp til bydelens midte gir vi gjerne bort.

Forslag til vedtak: Nannestadgata omdøpes til Thorbjørn Egners bakke.

Vennlig hilsen
Kampen Historielag

Hassa Horn, leder.

KAMPEN VEL - EN NY GIV.

Kampen Vel har vært inne i en død-periode, og skal nå forsøkes gitt et nytt liv.

Det er nedsatt et nytt interimstyre. Interimstyret skal arbeide fram mot årsmøte/generalforsamling som avholdes i januar 1992. Fram mot januar vil interimsstyrets hovedoppgave være å gjenoppbygge medlemsmassen og behandle ordinære vel-saker.

Kampen Vel er, og skal være, Kampenbeboernes offisielle talerør mot det offentlige.

Kampen har mange verdier og goder det er vel verdt å kjempe for.

Spørsmål kan stilles til Wenche Halvorsen tlf. 38 18 85 (jobb), 57 05 34 (priv)

Spennende Kampen- Spennende idéer!

Bondegård på Kampen? Nær- radio for barn? Servicesentral for «all slags hjelp»? Tryggere trafikkforhold!

Dette var noen av tankene som fløy gjennom luften en vakker solskinnsdag over Kampen, lørdag 28.9.91.

Bakgrunnen var at styret i Kampen Bydelshus hadde invitert til en konferanse på Kampen, for Kampen og om Kampen.

Det handlet om fremtiden; hvordan vil vi ha det her hos oss? Tanken bak konferansen var at hvis flere hoder tenker på dette samtidig, og sammen, kan det sannsynligvis komme noe konkret ut av det!?

Det var den (nesten) aldri hvi-

lende **Ellen Lühr** i Bydelshuset som var primus motor. Hun håndterte både store og små, ca. 65 i tallet, på en direkte, «proff» og kontaktskapende måte. Og det **ble** resultater av det! De første ti handlingsplanene ble laget, med identifisering av kontaktperson, deltakere, beskrivelse av hva det handler om, konkrete oppgaver og tidsrammer. Imponerende!

KONFERANSE MED GRUPPEARBEID

Folk var invitert på forskjellige grunnlag: De kom i egenskap av, «ungdom», «barn/unge», «eldre», «småbarnsforeldre og tjenester som jobber med småbarn», «foreldre og tjenester som jobber med barn og unge», «organisasjoner», «kult-

urarbeidere», «næringsdrivende», «borettslag og småhusbeboere». Enkelte kom til og med i kategori «andre som jobber i eller med bydelen». Det var et bredt og representativt forum som møttes.

Både i første og andre del av konferansen ble deltakerne delt inn i grupper. I første del gikk de i grupper ut fra de nevnte kategoriene arrangørene hadde plassert dem i. Resultatet av dette arbeidet var ti avgrensede områder/temaer som deltakerne kunne velge å snuse på i nytt gruppearbeid etter lunsjen. Dermed var det første grunnlaget lagt for ti ulike gruppers satsningsområder det kommende året.

konferanse!

Tekst og foto: Amund Eriksen

DELTAKERE FRA BYDELS- ADMINISTRASJONEN

Øystein Bettum fra Bydelsadministrasjonen.

Det var administrasjonssjef **Per Gregersen** som åpnet konferansen. Han viste en oversikt over hvilke prosjekter det er gitt (eller bare foreslått?) bevilgninger til, og pekte særlig på fire områder bydelsforvaltningen arbeider med: Omsorg i nærmiljøet, Barne- og ungdomsplan, Plan for miljørettet helsevern og Miljøbydelen Gamle Oslo. Han fortalte at det var lagt frem en Storbymelding dagen før, og at ikke minst bydel 06 nå mente «å stå på dagsorden» i forhold til en del av de sentrale departementene. I tillegg til Gregersen var flere andre fra administrasjonen i bydelen med som deltakere, og bidro til god og nødvendig kontakt mellom Kampenfolket og deres nærmeste byråkrater.

KAMPEN ØKOLOGISKE BARNEBONDEGÅRD, SELVFØLGELIG!

Det kanskje spenstigste forslaget var å etablere en bondegård på Kampen, en bondegård for barn. Planen går ut på å legge gården ved skolehagen, og ha forskjellige husdyr, dyrke gress og grønnsaker, ut fra en økologisk tankegang. Gruppen som skal jobbe videre med forslaget må samarbeide med skolen, barnehagene og andre som vil ha kontakt med dyr eller drive med jordbruk. Det kan også tenkes et samarbeid med for eksempel Landbrukshøyskolen, Veterinærhøyskolen og Hagetidende.

Forslagsstillerne ser for seg at det må satses på små dyr: Ponnier, små kuer (hvor små kan man få dem til by-bruk?), dverghøner!, kanner (ingen krav til størrelse ble formulert her), geiter og smågriser. Gården kan etterhvert selge sine produkter til Kampens beboere og til skolen. Gården kan også ta imot kjøkkenavfall som egner seg til kompost, osv.

Ville tanker? Vanskelig å ta alvorlig? Kampenposten advarer: Det er liten tvil om at gruppen bak forslaget mener ALVOR!

Forslaget ble presentert av **Karen Bastiansen**, som går i klasse 3A på Kampen skole (se neste side) og **Ellen Lühr** (som så vidt vites er ferdig med å gå på skolen). Konkrete arbeidsoppgaver er fordelt

blant gruppens medlemmer, vi antar at samtlige har mot i brystet, vett i pannen og stå i ben og armer! Kampenposten ønsker lykke til med prosjektet!

KAMPEN PARK

Svein Erik Ovesen presenterte ideer for å ruste opp forskjellige deler av parken og jobbe med tiltak som gir raske resultater, men også mer langsiktige tiltak. Blant de forhold parkgruppen ønsket å gjøre noe med var: Vannbassenget på toppen av parken (som et minimum legge lokk, så vi trygt kan nyte utsikten?), få flere arrangementer til

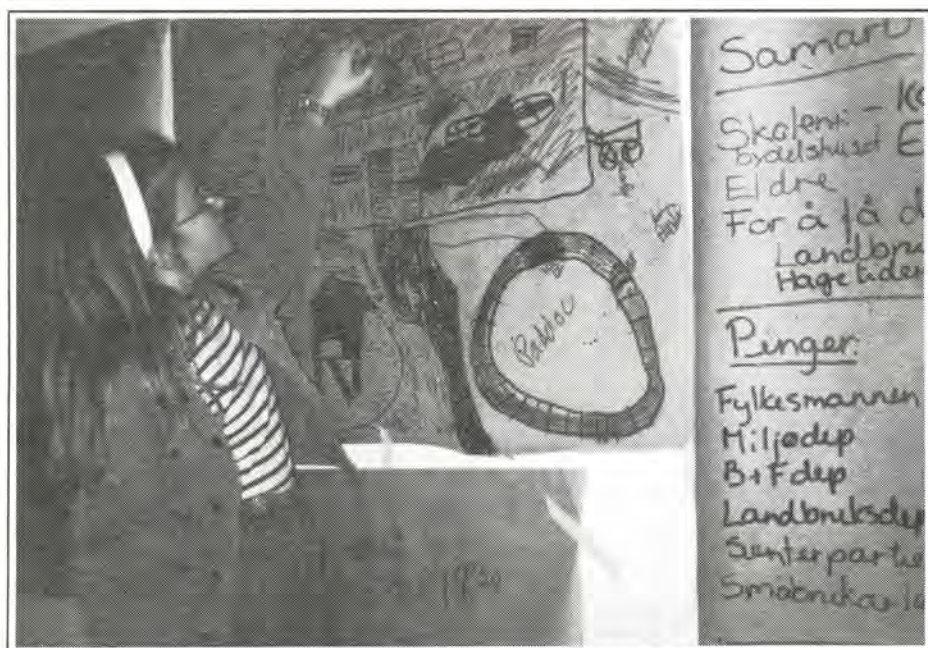
både om 30-sone og at barn bevegelse seg i området og **ikke kan mistes!**

Blant de mange konkrete tiltakene vil trafikkgruppen jobbe med en høringsuttalelse til en trafikkplan for indre by, bl.a. se på konsekvenser for Kampen i forbindelse med Strømsveien. Det ble ønsket gjennomføring av bommen i Hedemarksgata, generell bedring av fotgjengermiljøet, få bedre parkeringstilbud og bedre utemiljø ved bedre parkering, og vurdere andre forbedringstiltak.

Nesten alle grupper på konferansen nevnte trafikken som et vel-

Tanker om bingo (med kulturinnslag) og hyggekvelder ble berørt, men også ideer om forskjellige typer tjenester. Robert Lorange fortalte om muligheten for en servicesentral på frivillig basis, der man kan treffes for hyggens skyld over en kopp kaffe og slå av en prat, eller komme for å få råd, eller hjelp til å utføre oppgaver, utveksle barnevakter, ha byttesentral for klær, osv. En slik servicesentral trenger finansiell bistand bl.a. for å få en person til å drive tiltaket, og Bydel 06 og Miljøverndepartementet ble nevnt som verdige mottakere av søknad om midler.

Også **Kampenposten** ble pekt på som viktig for kommunikasjonen mellom voksne på Kampen, og undertegnede slo et slag for at folk i større grad enn hittil faktisk **brukte** Kampenposten til å få kontakt med andre. Kampenposten kommer ut omtrent fire ganger i året, og innebærer en mulighet til å «snakke» direkte til både smale og brede grupper på Kampen. Det finnes nemlig kjente (og kjære) eksempler på at folk har **lest** hele eller deler av Kampenposten! Enten man tror det eller ikke. Det er utrolig hva man kan oppnå med et opplag på 2500 og spredning over (nesten?) hele Kampen. **Gratis!**

Karen Bastiansen presenterer tankene om barnebondegård på Kampen i form av gruppelegning(!)

parken, få bedre standard på lekeapparatene, få slutt på forsøpling, få grusbanen bedre, fornye noe av beplantningen osv.

Gruppen ser for seg at Park- og idrettsvesenet blir en viktig medspiller for å få til forbedringer.

TRYGGERE TRAFIKK!

Nina Kofoed la frem trafikkgruppens tanker. De mente at det er mye og sjenerende gjennomgangstrafikk som ikke burde vært her, at det kjøres altfor fort i våre trange gater, samt at det er for dårlig skilting på Kampen,

dig viktig område å få gjort noe med, som betyr noe for de fleste av oss.

«NETTVERK» FOR VOKSNE. «SERVICESENTRAL»!!

På dette området presenterte **Arne Kristiansen** og **Robert Lorange** tanker om bedre nærmiljø, også for voksne. Det ble pekt på at Kampen har et rykte for å være et boområde der «alle kjenner alle», selv om det selvfølgelig ikke er sånn i virkeligheten. Folk trenger noe konkret å gjøre sammen for å få nærmere kontakt, ved aktiviteter som folk har **lyst på**/ trenger, men hvilke?

ANDRE IDEER OG TILTAK

Det var mange flere spreke ideer og tiltak som ble tatt opp på den store Kampenkonferansen i Bydelshuset. Vi nevner i fleng:

Skolen. Bør diskuteres mer. Hva kan gjøres for å bidra til gode forhold mellom skoleelevene av forskjellig bakgrunn, utenlandsk opprinnelse? Er det faglige utbyttet i flerkulturelle klasser godt nok? Hva kan gjøres for å hindre forslumming og få det hyggeligere miljømessig? Kan offentlig ansvar og dugnadstradisjoner og -ånd forenes bedre enn nå? Vi kan da ikke bare sitte og se på at skolen forslummes! Skolegården kan bli

Foto: Per Kristian Hansen

bedre for flere formål. Kontaktperson: *Torill Ressem*.

Et sted å være. Om ettermiddagen og kvelden trenger unge på Kampen et sted å være sammen. Det er behov for faste arrangementer og tilbud om åpent hus uten noe bestemt program. Barnedisco og nærverksrevy var to eksempler på mulige ideer. Kontaktperson: *Pia Grønning*.

Aktiviteter for førskolebarn. Det er få aktiviteter for små barn på Kampen. Ettersom skolen har mange gode tilbud på skolebarntreppen, så man for seg å samarbeide med skolen. Det kunne startes en foreldregruppe, lages en aktivitetsgruppe, med skiskole, fotball/lek, juletreff, svømming, etc.

Næringslivet var godt representert på konferansen, med hele to (eller var det tre?) deltakere. Disse grupperte seg, de også, og kom frem til at det er mange små og

mellomstore bedrifter på Kampen som åpenbart trenger en næringslivsforening.

Blantfelles interesser ble nevnt fremkommelighet (trafikkmessig og ellers), parkering, informasjon og markedsføring, deltakelse i Kjempedagene etc.. Kontaktperson: *Paal Jørgel*.

Og helt til slutt: **KAMPEN VEL RØRER PÅ SEG IGJEN!** Kampenboerne trenger et offisielt talerør overfor myndighetene i ulike saker. Og sosial aktivitet trengs i høy grad! Flere av tiltakene som konferansen har satt på dagsorden, kan gjennomføres som en del av EN NY GIV FOR KAMPEN VEL.

"KAMPENKONFERANSEN produserte den **egentlige** KAMPENERKLÆRINGEN." Per Gregersen.

**Middager
Selskaper
Arrangementer
av andre slag -
eller kanskje bare
en kopp kaffe?**

**Velkommen til et
hyggelig miljø på
Kampen - for gammel
og ung!**

**HUSK:
Hjemmelaget
mat!**

**Ta en tur innom
eller ring:**

Tlf: 19 04 92

Adresse:
Kampen Bydelshus, Bøgt. 21

Fina og regnskogen

Bensin forurenses. Vi lever av å selge den. Du bruker den. Og alle vil vi bidra i kampen for et bedre miljø. Men hvordan?

Gi 3 øre pr. liter til Barnas Regnskog!

Sammen med våre kunder ønsker Fina å gi et bidrag til Barnas Regnskog. Barnas Regnskog kjøper og bevarer truede regnskogområder i Costa Rica.

Ved å bruke Fina Kontantkort, pålegger du Fina å gi 3 øre pr. liter til regnskogprosjektet. Pengene går uavkortet til regnskogen; i snitt kan du regne med at en full tank (ca. 40 l) redder 8 m². Din rabatt (15 øre) får du, som tidligere, fratrullet der og da.

Kontantkortet får du gratis på nærmeste Fina-stasjon. Der får du også mer informasjon om regnskogprosjektet.

Finasenteret Løren, Lørenfare 1 **Fjellhus Fina Senter**,
Strømsveien 196 **Kjelsås Fina Center**, Kjelsåsveien 140
Rommen Fina Center, Nedre Rommen 1 **Solli Fina**
Service, Drammensvn. 40

Nedleggelse av buss 29?

Gjennom aviser og radio har vi igjen hørt om nedleggelse av buss 29. Like sikkert som budsjettforhandlingene skal ta til, er det også blitt tradisjon i det å legge ned bussen vår.

Bydelen Kampen ligger høyt over byen og bussen er eneste fremkomstmiddel for mange av våre beboere, både de som skal til Tøyen, eller ned til sentrum.

Bydelen består av mange eldre, funksjonshemmede og familier med barnevogn, og det er ikke enkelt for dem å gå ned til Tøyen eller ta buss med overgang for den saks skyld.

Det er heller ikke enkelt å skulle gå helt opp til Ensjø. Da må man gå rundt hele Kampen for å komme til inngangen til T-banen.

De som har barnevogn, de som har vondt for å gå i trapper eller de som er rullestolbrukere, kan jo ikke benytte undergangen fra Brinken og opp til Kjølberggata da det kun er trapper å forsere ned/opp til undergangen fra Brinken til Tøyensenteret. Det ble i sin tid laget heis på nevnte sted, men denne ble jo brukt til pissoar og søppelrom slik at den nå er stengt uten at andre alternativer er kommet til.

Det er faktisk noen i denne byen som ikke kjører bil. Det er også enkelte, og ifølge politikernes ønsker, noen som ikke ønsker å kjøre bil i sentrum. Så la oss beholde buss 29 så lenge ikke annet er tilrettelagt.

Med vennlig hilsen
Kampen Vel
v/Wenche Halvorsen.

Storkiosk - video

**NYHET!
ALLE FILMER
KR 25,-!**

**BØGATA
KIOSK & VIDEO**

Bøgata 24
(Ved Kampen Bydelshus)
Tlf. 67 87 06
Åpent alle dager 16 – 23,
søndag 12 – 23

**VÆR
SINT**

I KAMPENPOSTEN!

K S P B KOMPETANSESENTERET FOR PRIVATE BARNEHAGER
Norderhovgata 36b 0654 Oslo Telefon 57 10 48

Vi søker etter en ildsjel til å være med på å starte en ny privat barnehage og til å lede denne. Lønn og arbeidstid etter avtale.

Han var født i Underhougsveien (17) på Kampen, gaten eller veien som tidligere og senere har båret navnet Brinken. Huset eksisterer ikke lenger. Det ble revet for å gi plass til et sykehjem.

Vi nærmer oss langsomt en vinteridretts sesong. Derfor har Kampenposten bedt om noen ord vedrørende skøytekongen Rudolf Gundersen. Det er nemlig han som kom til verden i Underhougsveien 17.

Rudolf Gundersen ble Norgesmester i hurtigløp i 1901, 1902 og 1904 samt Europamester i 1901, 1904 og 1905. Han ble aldri verdensmester. Årsaken var det infløkte regelverk som medførte at resultatet ofte ble uavgjort.

Kampengutten satte verdensrekord på 500-meter. Tiden var 44,8. I dag vil man kanskje smile. Rudolf Gundersen ville jo vært en hel oppløpsside etter Johan Olav Koss, kan man si. Men det er galt. Jernstolper markerte banedeling. Kampengutten og hans samtidige løp faktisk lenger enn Geir Karlstad & co gjør. Og skøytene, isen, utstyret var annerledes den gang Rudolf Gundersen slo til med 44,8. Det måtte også en Oscar Mathiesen til for å straffe tiden. (Vi kan jo også sette verdensrekorden i relieff ved

– og så røykte han cigar

å nevne at da Finn Helgesen ble olympisk mester på distansen i 1948, brukte han 43,1).

Rudolf Gundersen konkurrerte meget i utlandet, i Sveits, Tyskland, Russland og Holland. Han snakket godt tysk og hadde en særlig forkjærlighet for Moskva. Skøytekongen fra Kampen fikk en

rekke ærespriser, blant dem der Keisers i Berlin.

En Kongepokal han mottok bar inskripsjonen: "Hans majestæt Kongens præmie. Ved internationale hurtigløb i Christiania 16. og 17. Februar 1901". (Bemerk Christiania, ikke Kristiania som var den offisielle skrivemåte fra 1877).

Denne Kongepokal skal efter

sigende vært den siste Oscar II satte opp i Norge. Den havnet altså på Kampen.

Efter en av skøyteløpernes store bragder, gikk mange mennesker i fakkeltog til Underhougsveien. Da stakk hyldningsobjektet ut bakveien. Han likte ikke virak.

Rudolf Gundersen telegraferte

alltid sine resultater og tider hjem, når han hadde løpt i utlandet. Dette visste pressen. Hver løpsdag kom journalister fra Social-Demokraten, Ørebladet, Christiania Nyheds- og Avertissements-Blad (Morgenposten), Aftenposten og Morgenbladet hjem til familien Gundersen i Underhougsveien for å sikre seg nyheter til neste dags - avis.

Noe som har slått undertegnede er forskjellene i Oslobeskrivelser fra eldre tider. Når østkanten behandles brukes svart-hvitt. Man konsentrerer seg om røner, trangboddhet og fattigdom. Mens farveskrinet trekkes frem når det gjelder

vestkanten. Bakgårdene på Frogner raderes i det litterære bybildet. Ut fra dette burde Rudolf Gundersen vært fattiggutten som ble skøytekonge, helst oppvokst i hus hvor flere familier delte leilighet. Men det er ikke mulig å vri det slik. Gundersen kom fra store forhold. Hans far var slagterborger, kjøpte og solgte storfe og hadde mange kuer. Rudolf Gundersen selv var murer, høyremann og abonnent på Aftenposten. Og så røykte han sigarer.

Vi har et levende minne om ham blant oss. Hans datter Ruth Finster bor i Normannsgaten. c.c.

"Uke" hos SLAKTEREN 14.-19.okt. Masse gode tilbud – og smaksprøver

PEPPERONI

HAWAII SKINKE

KOKT SALAMI

NYHETER!

PASTRAMI

LASAGNE

GOURMETS NABB

Gunnar Ruud

BYDELENS SPESIALFORRETNING
NORDERHOVGATA 7 – Tlf. 19 59 80

Aktivitetskalender for Kampen høsten '91

Aktiviteter på Bydelshuset

Tirsdag 1/10 kl. 18.30 Swingkurs, storsalen
Torsdag 3/10 kl. 16.30-17.30 Jazzballett
Torsdag 3/10 kl. 19.00 Trim, storsalen
Tirsdag 8/10 kl. 18.30 Swingkurs
Torsdag 10/10 kl. 16.30-17.30 Jazzballett
Torsdag 10/10 kl. 10.00 Dukketeaterforestilling, Vibeke Helgesen (se bilde)

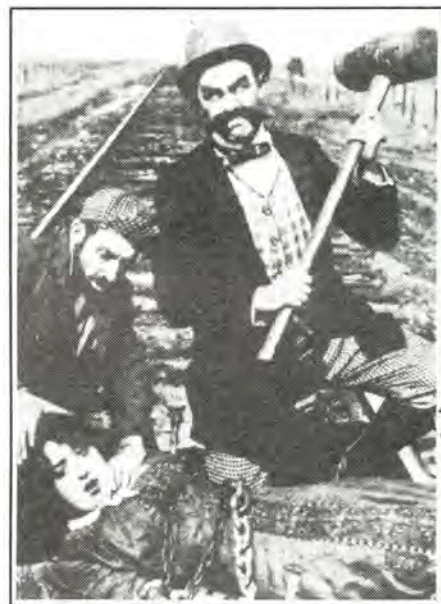

Torsdag 10/10 kl. 19.00 Trim
Tirsdag 15/10 kl. 18.30 Swingkurs
Onsdag 16/10 kl. 18.00 Styremøte, Bydelshuset
Torsdag 17/10 kl. 16.30-17.30 Jazzballett
Tirsdag 22/10 kl. 18.30 Tiffanykurs, nybegynnerkurs i kunstglass. Britt/Glasshuset
Torsdag 24/10 kl. 16.30-17.30 Jazzballett
Torsdag 24/10 kl. 20.00 "Upopulær aften" v/ professor Kåre Langvik Johannesen. Tema:

Islams storhet – Islams forfall
Torsdag 24/10 kl. 19.00 Trim
Tirsdag 29/10 kl. 18.30 Tiffanykurs
Torsdag 31/10 kl. 16.30-17.30 Jazzballett
Torsdag 31/10 kl. 17.00 Eldretreff
Torsdag 31/10 kl. 19.00 Trim
Tirsdag 5/11 kl. 18.30 Tiffanykurs
Torsdag 7/11 kl. 12.00 Eldretreff
Torsdag 7/11 kl. 16.30-17.30 Jazzballett
Torsdag 7/11 kl. 19.00 Trim
Tirsdag 12/11 kl. 18.00 Styremøte, Bydelshuset
Tirsdag 12/11 kl. 18.30 Tiffanykurs
Torsdag 14/11 kl. 16.30-17.30 Jazzballett
Torsdag 14/11 kl. 19.30 Deichmanske bibliotek presenterer seg. Sidsel Mørch leser noveller/ barnedikt
Tirsdag 19/11 kl. 18.30 Tiffanykurs
Torsdag 21/11 kl. 16.30-17.30 Jazzballett
Torsdag 21/11 kl. 19.00 Trim
Torsdag 21/11 kl. 21.00 "Norske Spellekæller". Musikk med skjemt og alvor. Premiere på teaterstykke
Tirsdag 26/11 kl. 18.30 Tiffanykurs
Torsdag 21/11 kl. 16.30-17.30 Jazzballett
Torsdag 28/11 kl. 20.00 "Upopulær aften" v/ Vesla Vetlesen. Tema: Om det å være statsråd.

I desember vil det bli diverse aktiviteter i forbindelse med juleforberedelser etc. Se neste nummer av Kampenposten og oppslag.

Aktiviteter som skal arrangeres hvor datoer ikke er bestemt. Plakater og annen informasjon vil bli satt opp.

Filmaften:

En torsdag i måneden skal det kjøres film. Forslag til hva slags filmer som ønskes oppsatt taes imot. Hovedansvarlig: Robert Lorange.

Lørdagsdansen:

Det er forslag om å gjenoppta lørdagsdansen. Målet er å skaffe god dansemusikk som arrangeres i storsalen. Dette kreves at det finnes midler til honorar. Tar derfor sikte på et lørdagsarrangement før juleball etc. Hovedansvarlig: Marit Lauten.

Møteplassen:

Formiddagstreff for hjemmевærende. Et tilbud til hjemmевærende med småbarn fra 0-1 år. Første treff er 30. oktober, fra kl. 13.00 og utover. En minikafe hvor ulike temaer kan taes opp. Ansvarlige: Mette/Eli.

Barne- og ungdomsaktiviteter:

Ungdomsleder på bydelshuset sluttet i sommer og det skal ansettes en ny i denne virksomheten. Det blir gruppeaktiviteter, discotek etc.

Andre faste arrangementer på huset:

Mandagskvelder: Vestkanten sosia-
listiske kor, øvelse.

Onsdagskvelder: Gammeldans v/
Senjalaget

Barne-og ungdoms- arrangementer fram til jul:

Barnedisco med hip hop-kurs en
time, 3 til 4 fredager.

Dato for barnedisco er 11/10, 25/
10, 22/11, 6/12 fra klokka 17.00 til
20.00

Juleball går av stabelen for barna
13/12 fra klokka 18.00 til 21.00

Disse arrangementene er åpen for
de som går i 3. klasse t.o.m. 6.
klasse.

Ungdomsarrangementer:

Det vil arrangeres lørdagsfester fram
til jul. Lørdag den 19/10, 16/11, 7/12
fra klokka 19.30 til 23.30. Disse
kveldene er for aldergruppen 14 til
18 år.

Det vil bli satt i gang et prosjekt med
tema hærverk.

En fast ungdomsgruppe jobber med
en revyforestilling, evt. lage video-
film om hærverk.

Julemarked

blir lørdag 14/12 og søndag 15/12

På kvelden den 14/12 vil vi prøve å
arrangere en julefest med under-
holdning og dans.

*Skolen har en rekke aktiviteter på
ettermiddagen, for alle klassetrinn.
Her kan det velges i alt fra korsang,
innebandy, kurvball, jazzballett/
lek, til egne lekse- og revygrupper.
Har du husket å melde deg på?*

Barneforestillinger Biblioteket på Tøyen tlf. 68 17 80

23/10 Baldrian & Musa Dukketea-
ter spiller "I samme båt" 17.30 -
18.10 Fra 3 år.

20/11 Marits Dukketeater: "Den
vesle høna" 17.30 - 18.05. Fra 3 år.
11/12 Mokke & Høst spiller
"Boblegøyer" 17.30 - 18.15 Fra 4 år.

KAMPEN KIRKE HØSTEN '91

Søndag 17/11: Mozart-aften ved
Kampen kro- og kirkekor Kl. 19.

Torsdag 28/11: Dante-aften ved
Lone Klem. Kl. 20.

Lørdag 30/11: Lyrikkaften ved Stina
Ekblad (Dramaten, Stockholm)
Kl. 18.

*Det vil bli tenning av julegran foran
kirken, men her er dato ikke bestemt
idet vi går i trykken.*

Kampen/Vålerenga Eldresenter: Kurs, arrange- menter og turer i oktober

Torsdag 10. kl. 10: Lese- og
samtalegruppe

Onsdag 16. kl. 18: Danseaften!
Påmelding innen 14. okt.

Fredag 18. kl. 12.30: "Det er en
menneskerett å lese - også for
svaksynte". Nicolai Alsing presen-
terer storskriftbøker.

NOVEMBER

Onsdag 13. kl. 18: Danseaften!
Siste frist for påmelding 11. nov.

Fredag-lørdag-søndag 22. - 24.:
JULEMESSE

Tirsdag 26.: TUR TIL
FREDERIKSHAVN med Stena
Line. Påmelding innen 14. nov.
DESEMBER

Onsdag 4. kl. 12.30: Mannequin-
oppvisning. G.J. Konfeksjon.
Restesalg.

Onsdag 11.: Tur til Årjäng

Fredag 13. LUCIA-feiring. Besøk
fra barnehage.

Torsdag 19. kl. 12.30: JULEMID-
DAG. Siste frist for påmelding 16.
des.

GRØNLAND ELDRESENTER, som
også ligger i vår bydel, har i høst
flere fine turer. Har du lyst til å være
med på deres turer også, kan du ta
kontakt på tlf. 67 47 85. Bl.a. skal de
ha en tur til Kanariøyene siste halv-
del av november. Har de plass til
flere, får du bli med der!

Videre skal Nasjonalforeningen
ha tur til Kanariøyene i desember.
Se oppslag i eldresenteret. Du kan
også ringe miljøarbeiderne i
Bydelshuset vårt, Eli og Mette, på
tlf. 68 45 02.

Aktiviteter på TRAFØ

7/11 - 10/11: Improvisasjonskurs
med Alan Bolt fra Nicaragua

21/11 - 24/11: Maskekurs m/ Rocco
Pretuzky

FASTE KURS:

Onsdagskvelder

18 - 19.30: Barneteater

Mandagskvelder 18 - 20:

Dramakurs for voksne

Onsdagskvelder 18 - 21:

Dramakurs for voksne

Et levende hus

Bydelshuset er et levende hus - for
mange flere enn du tror. Miljøar-
beider Eli, som vi har presentert før,
har blitt varm i trøya, ikke minst via
engasjementet i Kjempedagene, og
kan også skilte med forsterkninger.

Mette Jacobsen er nå også tilsatt,
i 80% stilling, og vil ha et spesielt
ansvar for de eldre og de aller
yngste brukergruppene. Ihvertfall
har huset nå blitt enda mer tilgjen-
gelig, idet to personer kan nåes på
68 45 02, mandag - torsdag 9 - 16.

Hva har skjedd ellers? Med fare
for ikke å få med alt: Elektriker og
snekker er ansatt via "Arbeid for
trygd"-ordningen (se omtale annet
sted i avisen...)

Grupperom er malt og bonet.
Nytt alarmsystem er installert, og
Bydelshuset har faktisk vært min-
dre plaget av hærverk den siste
tiden. Bank i bordet!

Aktivitetsoversikten på disse si-
dene skulle klart vise at mye skjer,
over et vidt spekter. Kryss av i
kalenderen, og ring Eli og Mette!

Fra hip hop til swing, fra "U-
POP"-aftener til lørdagdans: Og hva
med å bruke huset på dagtid - alt
må jo ikke skje om kvelden?
Bydelshuset står der, og det er
hvordan du ønsker å bruke fritida
di som avgjør hvordan Huset skal
brukes!

Gratulerer!

Egentlig hadde vi planlagt å skrive om pinnsvinet i Sørumsgata 1-3. Kanskje et bilde, kanskje vi kunne hilse på og studere det nærmere. Men det hadde tydeligvis viktigere ting på dagsorden. Derimot støtte vi på flere andre beboere, som gledesstrålende fortalte oss at de nylig vant en konkurranse om Oslos fineste og triveligste uterom. Dette var en konkurranse arrangert av Obos-bladet og Arbeiderbladet i samarbeid. Blant 27 konkurrerende ble de tildelt 1. premie, og vi gjengir her juryens begrunnelse:

"En overdådig frodig felles bakgård for enebolig, et hus med fire leiligheter og et keramikkverksted på Kampen. Dette uterommet har et nesten sydlandsk preg; vakkert som et bilde. En overveldende rikdom av blomster vitner om beboernes kjærlige omtanke for sitt lille uteområde. Takket være bevisst planlegging har det blitt plass til de fleste nødvendige aktiviteter på denne lille plassen. To sittegrupper gir sollyse sittemuligheter både på formiddagen og ettermiddagen. Gårdsrommets gulv og vegger går over i hverandre på en elegant og sjarmerende måte; man er i gårdsrommet selv når man står i 2.etasjens svalgang. Juryen vil berømme frodighet, variasjon og fantasifull plassutnyttelse i dette relativt lille uterommet."

Tirsdag 1. oktober var det overrekkelse av premie og feiring av begivenheten. Øsende regn til tross, her var det champagne og taler og beboerne opptredte med sang og spill. Beklageligvis kunne ikke festen fortsette i bakgården, så hele selskapet forsvant inn på Kafe Lars etter å ha blitt overrakt innrammet grafikk av Runa Førde. Arbeiderbladet hadde en egen ekstra he-

dersbevisning fordi de mente at gårdsrommet minnet om en ekte Prøysen-idyll, og overrakte to stappfulle poser med bøker av Prøysen.

Ikke nok med alt dette; også ifjor vant de premie i en hagekonkurranse, den gang arrangert av Oslo Kommune. Det var nok en hyggelig oppmuntring etter felles dugnad i gårdsrommet. For det er virkelig idyllisk – mellom blomster og busker i pottes, kasser, kurver og bed, rødmalte benker, huskestativ og hellebelagte gangveier. I Sørumsgata 1 eksisterer også den opprinnelige svalgangen langs 2. etasje, en gammel byggetradisjon som er i ferd med å forsvinne. All denne idyll er godt skjult bak høye stakittgjerder – og slik er det nok mange steder på Kampen, antagelig flere enn vi aner.

Og bak dette høye gjerde bor det altså både unger og eldre og de midt-i-mellom. Hunder og katter har de ikke, men til gjengjeld har de selskap av et trofast pinnsvin. I år er det bare ett, men pinnsvin har det alltid vært i gården, nettopp fordi dette er et kvartal med gamle hus. Pinnsvin trives ikke i områdene rundt de nye boligprosjektene, som hensynsløst overser deres behov. Der kan de ikke grave seg fram og bygge seg bol og reder ettersom alt er betong og mur. Nei, takke seg til gamle kjellere med plank og smutthull, luftekanaler og gamle madrasser og komposthauger. Det er faktisk en reell fare for at pinnsvinstammene på Kampen gradvis blir utryddet på grunn av alle de nye boligprosjektene. Det er en uunngåelig bivirkning av å ruste opp boligstandarden.

Du er kanskje ikke noe spesielt

opptatt av pinnsvin? Selv kjenner vi bare til ett nederst i Nannestadgata, og det gjemmer alltid hodet inn i nærmeste krok og tror det er usynlig når vi kommer forbi. Pinnsvin er kanskje ikke de mest sosiale dyr vi vet om, men med tid og tålmodighet kan man faktisk bli kjent med dem. Som Egil i Sørumsgata, han har bodd der i 10 år og kjenner etter hvert en del til sin piggete nabos vaner og særegenheter. Det tilsynelatende fredsommelige pinnsvinet kan etter sigende skremme vettet av selv det mest råbarkedes katteskinns når det reiser de omlag 6000 piggene sine og rister dem.

Som navnet antyder er pinnsvinet i slekt med svinet, selv om utseendet ikke umiddelbart leder tanken dit. Det måtte være neseegrevet da, som brukes til å rote i det aller meste. Det snøfser og snafser og raffer, og det sier høylytt fra når det vil ha servering av melk og brød – eller havregrøt. Med snuten graver det seg ganger og bygger hus, snuser seg fram til godsaker nedi jorda og under steiner. Og steinene må vike når når pinnsvinet har fått teften for hva kan det ikke skjule seg der av fete snegler, seige tusenbein og annet smågodt. Forøvrig er pinnsvin like forskjellige i matveien som menneskene det omgir seg med. For eksempel vet vi om et pinnsvin i Malmø som helst spiser pannekaker og fisk.

Så langt pinnsvinet. For da Sørumsgata 1 ble bygget en gang rett før Kampens innlemmelse i Christiania, var det nok først og fremst mennesker det var tiltenkt. Høyst sannsynlig ble det bygd med tanke på utleie, for de fleste leilighetene var små, mens eieren selv

forts. side 22

Flytt til det lille hjertet i den store byen.

Oslo blir ofte kalt «Byen med det store hjertet».

Mon tro om ikke dette hjertet befinner seg på Kampen? Riktignok dekker Kampen mindre enn én av Oslos mange tusen kvadratkilometre.

Og Kampen huser heller ikke mer enn noen få tusen av Oslos halve million innbyggere. Men det er noe ved Kampen - den gamle trehusbebyggelsen, kanskje, eller gatene som møtes der oppe ved kirken - som gjør at du straks føler deg hjemme her. Og «hjemme», det er der hvor hjertet ditt er.

Både hjerterom og husrom.

Hedmarksgata legger håndverkerne siste hånd på verket for at flere familier skal få bo på Kampen. I de syv husene som utgjør Jordal

Terrasse er det plass til store familier og små familier, unge familier og gamle familier. For på Jordal Terrasse finnes det leiligheter i alle størrelser. Du kan velge mellom tre typer to-roms leiligheter, fem typer tre-roms og to typer fire-roms.

Dessuten har vi leiligheter som passer spesielt for deg som har levd en stund. Leilighetene er bygget rundt to romslige, grønne tun - med lekeplasser og benker, busker og blomster. Biler ser du ikke noe til. Fra de underjordiske garasjene tar du heisen direkte opp til leiligheten. Prisene varierer fra kr. 595.000 til 1.365.000, og samtlige leiligheter har gunstig Husbankfinansiering. Sammen med lave fellesutgifter gjør dette Jordal Terrasse til et sted du kan leve. **Kom og se selv!**

Visninger:

Mandag - fredag kl. 10-16.

Tirsdag, onsdag, torsdag også kl. 16-19.

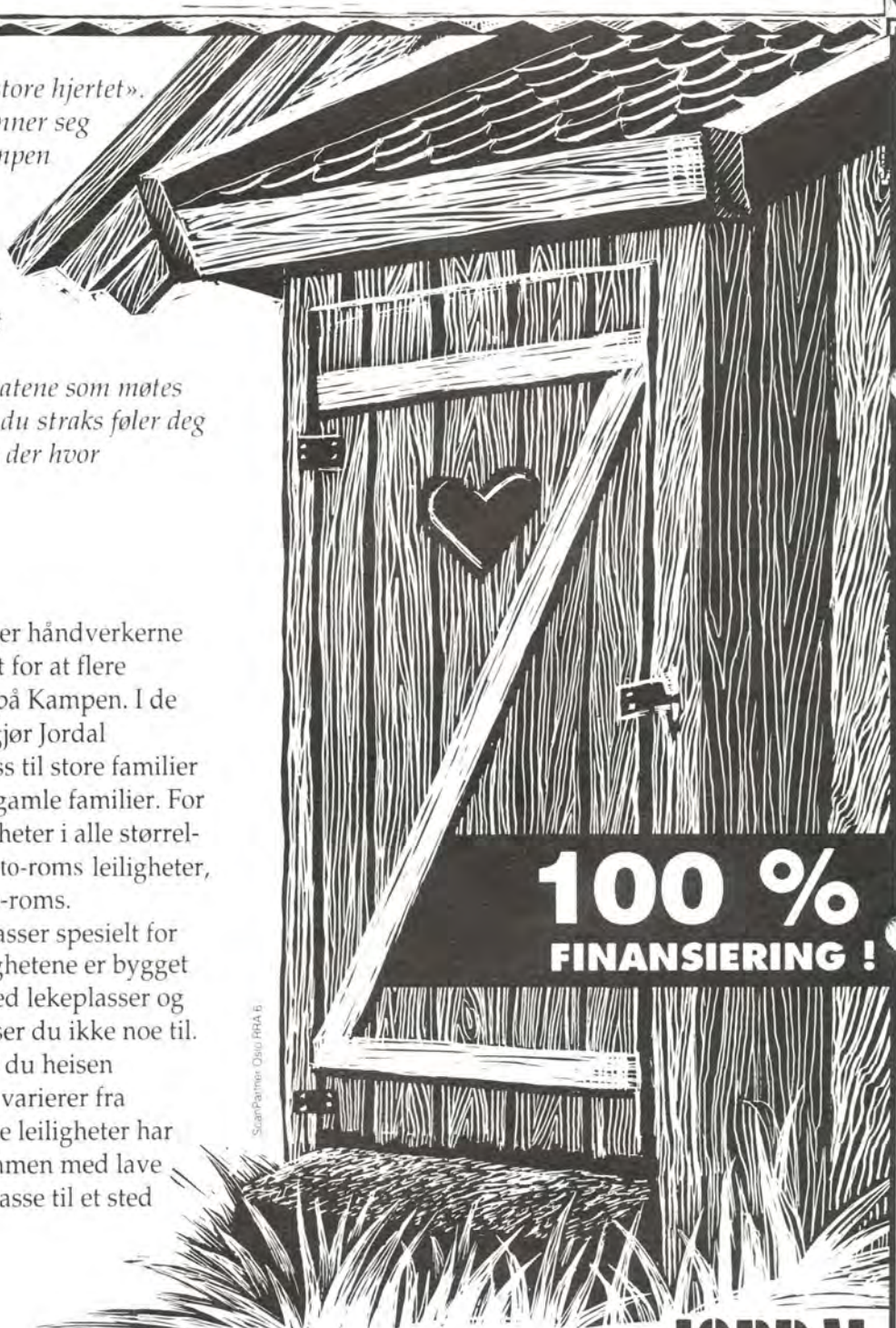
Søndag kl. 13-16. Ring oss på tlf. 67 45 00
hvis du ønsker visning til andre tider.

S.R. SUNDSTEN AS
STATSAUT. EINDOMSMEGLER.

JORDAL
Terrasse

Hedmarksgt. 17.
0655 Oslo

**100 %
FINANSIERING !**

4 MILLIONER TIL NÆRMILJØPROSJEKTER I GAMLE OSLO

Tekst & illustrasjon:

Robert Lorange

I forrige nr. av Kampenposten ble det fortalt at bydel Gamle Oslo søkte om tilskudd til miljøforbedringstiltak i hele bydelen.

Klosterenga parkområde skal forbedres, det skal etableres gang- og sykkelvei opp til Galgebergkrysset, det skal lages en forbedret turvei fra Gamlebyen Sør og opp Ekeberg-skråningen, det er gitt endel driftstilskudd til Gamle Oslo Servicesentral, mot at de deltar i miljøforbedringstiltak i bydelen, og ellers er det satt i gang flere mindre prosjekter fordelt rundt i hele bydel Gamle Oslo.

Plass foran Kampen Bydelshus

På Kampen ble det gitt midler til opparbeidelse av forpartiet foran Bydelshuset høsten 1991. Idag ligger dette området nokså uferdig mellom Bydelshuset og Nittedalsgata, dessverre nokså fullt av parkerte biler. Fra midten av oktober starter arbeidene. Det skal opparbeides et sammenhengende fortau, det skal legges ut en plass med røde teglstein, det skal plantes klatrebusker mot husveggen, bygges et leskur for søppel, og plasseres et sykkelstativ på området. Over bakre inngangsparti blir det dessuten laget en baldakin.

Bydelshuset vil med dette forhåpentligvis få en fin ansiktsløftning mot omverdenen.

Nye muligheter Neste år

Innen begynnelsen av november 1991 skal det søkes om statstilskudd til nye nærmiljøprosjekter i Gamle Oslo. I forrige Kampenposten ble det fortalt om endel av de det ble søkt om sist gang. Av disse arbeides det for å få realisert f.eks. musikkpaviljong i Kampen Park, plass foran Kampen kirke o.l.

Har du som leser disse linjene noen gode forslag til nærmiljøprosjekter på Kampen, kan du kontakte undertegnede, som vil kunne hjelpe til med å få fremmet en søknad.

Jeg treffes på dagtid på 68 38 02, om ettermiddagen på 68 03 48.

Utsikt fra

Av Ole Daniel Bruun

Utsikten fra Kampen over byen og fjorden er flott – ingen tvil om det. Men den er ikke hva den var. Hvis vi går bare 30 år tilbake i tiden fremsto byen sett herfra som ganske annerledes – teppebyen bredte seg utover som en bølgende åker av røde hus-tak.

Ytterst på Akersneset tronet festningen, og kirketårn markerte seg som blikkfang – Domkirken, Trefoldighet, Uranienborg og mange flere. Slottet lå vakkert på sin høyde over Karl Johan. Og rundt byen grønne åser og den blinkende fjord...

Hva har skjedd med byen på disse korte 30 år?

Det begynte med det verste – høyblokkene på Enerhaugen. Disse fire mastodontene er noe av det mest brutale som er tilført bybildet noen gang. Den gamle bebyggelsen av små trehus ble revet i løpet av siste halvdel av 1950-tallet. Deretter bygget OBOS boligsiloer i 13 – 15 etasjer, tegnet av arkitekt Sophus Hougen. Bebyggelsen sto ferdig i 1965. Alt er galt med disse husene – umenneskelig målestokk, nødtørftige fasader.

Bak de midterste blokkene stikker de to mest utskjelte høyhus i Oslo opp. Til venstre Postgirobygningen, ferdig 1975, tegnet av arkitektene Odd Borgrud Pedersen og Rolf Christian Krognnes. Tyve etasjer – høyde 85 meter. Det verste med denne bygningen er kanskje bredden.

Mørk og skyggekastende lå den alene i noen år – altfor få spør du meg. 15 år senere skulle "pendanten" Oslo Plaza komme. Arkitektene som vant konkurransen om utforming av Vaterland og Grønlands torg hadde tenkt seg en "flat og høy skive", som skulle dempe virkningen av naboen. Slik skulle det altså ikke

Kampen

Foto: Siri Bryn

gå: Det himmelspeilende Oslo Plaza sto ferdig i 1990. Har du spasert vestover i Schweigaardsgate når høstsolen står i syd? Solbriller er ikke nok. Sånn kan det gå når kommunepolitikere blir tomtespekulanter. Arkitekter har vært det svenske firmaet White Arkitekter. Nordens høyeste hus – minst.

I bakgrunnen – til høyre for Plaza-skandalen – skimtes Indekshuset, oppført 1964 – tegnet av arkitekt John Engh. Bygningen er prisbelønnet av betongindustrien – selvfølgelig. Vi ser også Hydros hovedkontor, oppført 1960 – tegnet av arkitekt

Erling Viksjø. Bygningen er i 14 etasjer, og i tillegg godkjent på bygget to etasjer. Foreløpig er det ikke blitt noe av dette, vi får håpe at Hydro besinner seg.

Venstre side av utsikten domineres av en lang sklie – Politihuset. Bygningen er resultat av en arkitektkonkurranse som ble vunnet av arkitektene Telje, Torp og Aasen, og sto ferdig i 1978. Huset har bare 9 etasjer, men er til gjengjeld ekstremt langt – vi får være glad for at det ikke står på høykant.

Mot Bots-parken er fasaden livligere, men mot Åkebergveien finnes ikke mange forsonende trekk – en stiv bygningkropp

med skjematisk repetisjon av ett vindusmotiv. Også denne bygningen er prisbelønt – ikke av betongindustrien, men av arkitektstanden denne gang.

Danskebåten bak Politihuset ruver også godt, men den ligger der ikke 24 timer i døgnet.

Er det egentlig noe igjen av utsikten fra Kampen? Øyene og fjorden ser vi da, og de grønne åsene i det fjerne.

Ole Daniel Bruun er arkitekt og styreformann i Oslo By's Vel.

Fremmedspråklige elever og morsmålundervisning

TANKER ETTER ET KOMMUNEVALG

Av Knut Haanes

Det er nylig blitt fattet et vedtak i Oslo Bystyre om at morsmålsundervisning for fremmedspråklige elever skal fjernes – eller var det det som ble vedtatt? Etter å ha lyttet til politikerne er det tydelig at de selv ikke helt har oppfattet hva vedtaket gikk ut på. Det viktigste var å fatte et vedtak – ikke hva som ble vedtatt.

Norge er ikke lenger en nasjon befolket av høye, blonde nordmenn. Norge har aldri vært et land befolket av høye, blonde nordmenn. Det er bare å se på oss selv i speilet. Hvor mange av oss passer til «vikingeidealet» som vi er blitt innpodet med?

Vi er ikke like, vi er tvert imot meget forskjellige.

Lyse, mørke, bleke, brunbarkede, rødhårede, korte, lange, spinkle, kraftige, fete, svartsmuskede og lyserøde.....

Noen mener at abort er kvinnens rett til å bestemme over egen kropp, andre mener at det er fosterdrap. Enkelte mener at EF-medlemskap er å selge landet vårt, andre mener at vi dømmer oss selv nord og ned hvis vi blir stående utenfor.

Kommunister, sosialister, «kristelig-folkepartister», konservative, «bondepartister», og alle de andre...statskirkemedlemmer, human-etikere og læstadianere. Pinsevenner og marxist-leninister.....

Midt oppe i all denne uenigheten lever myten om at vi er så like.... Det blir plutselig oss mot «dem». Nabokrangelen blir glemt, hvilket annet land enn Norge er det forøvrig som måler avstanden til naboen i «steinkast»?

Vi underslår all ulikhet – for å kunne stå samlet mot noe nytt, noe forskjellig – De

fremmede – de som definitivt ikke er norske – de som ikke passer inn, samme hvor mye vi hater naboen... det finnes de som er verre, som er enda mer fremmede.

Hvem er verre enn naboen, jo det er disse innvandrerne med sin fremmede kultur og sine forbaskede unorske språk!

Det er godt å få en felles fiende, en sydebukk!

Vi kan så godt samle oss rundt – og mot – denne fienden.

Stemmefisket med dette bedervete agnet sprer seg utover den politiske skalaen.

«Snillismedebatten», gamle argumenter, men nå pakket inn i ny ull, klarte å samle nye stemmer til Arbeiderpartiet i Oslo.

Fokus for denne debatten, ved siden av snylterne, taperne, samfunnets ulykkelige, samfunnets utslåtte og vekstens ofre, var innvandrerne. Innenfor den siste gruppen var det barna som var de største skurkene. Deres feil var at de ikke kunne norsk!

De er så kravstore at de ikke vil ta seg sammen og forstå norsk når de blir tilsnakket i klasserommet. De krever jo faktisk morsmålet sitt i våre norske skoler. Hva gir du meg?

Hvilke fronter er det ikke nå som bygges opp rundt den ene fremmedspråklige eleven som sliter med å finne sin plass i en ny, fremmed og ofte fiendtlig verden?

Det scores politiske poeng på å vise «handlekraft» og vilje til innstramming overfor innvandrere. Dette vet politiske ledere – og dette utnytter de. Hvis så ikke var tilfellet, hvorfor sør-

ger de da ikke for å bringe nødvendige nyanser inn i debatten, nyanser som skoleverket i en rekke år har dokumentert.

Det er feil å snakke om morsmålsundervisning, som om *det* er hovedmålsettingen for det som skjer i Oslo-skolen.

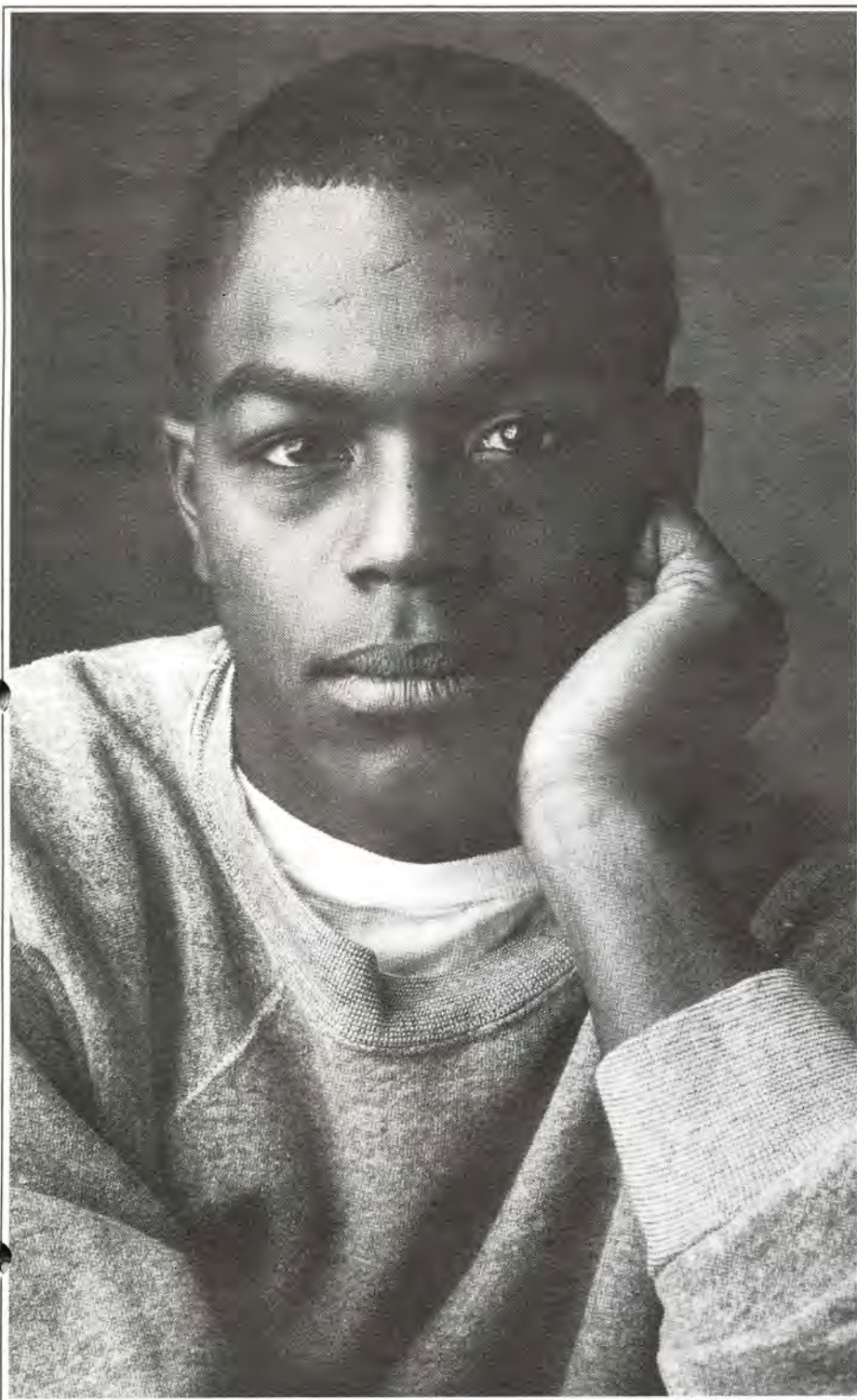
Det er galt å gjøre morsmålsundervisningen til sentrum for debatten rundt de fremmedspråklige elevene i grunnskolen.

Det vi må snakke om, og det saken faktisk dreier seg om, er kommunikasjon.

Hvilket annet land enn Norge er det som måler avstanden til naboen i steinkast?

Selvfølgelig er det mulig å lære norsk uten å ha morsmålsundervisning i Swahili i den norske skole. Det er bare spørsmål om å legge opp til riktig metodikk i norskundervisningen. Dette krever kompetanse og ressurser. La politikerne trekke dette inn i debatten! Det er rasjonelt og ressursparende – dette må være selvinnsynende uten behov for kostbar forskning – at elev og lærer skal kunne snakke sammen i klasserommet. Er noen villige til å diskutere det?

Erfaringer fra skolen kan fortelle om meningsløsheten i å forklare elever som ikke kan norsk ulikhetene mellom sedimentære og eruptive bergarter, for ikke å snakke om konglomerater, når lærer og elev faktisk ikke har et felles kommunikasjonsspråk? Hvordan un-

derviser vi om demokratiet, kommunevalg, grammatikk, tidsbøyninger og preposisjoner, når læreren ikke kan snakke med elevene?

Det er på dette punktet ingen er villige til å skjære gjennom og nyansere diskusjonen. Tross bedre viten er fremdeles den politiske diskusjonen isolert til bare å dreie seg om «morsmåls»-undervisning.

Hvorfor ikke gå inn og se på det som skjer i skolen med elever som faktisk - og ikke av vond vilje - ikke forstår norsk?

Hvorfor ikke se på den enkle tingen at for å forstå, må vi kunne snakke sammen...

Hvorfor fortsette debatten om morsmålsundervisning på det grunnlaget som den drives i dag?

Dette kaller jeg stemmefiske med billig og bedrevet agn!

Bare for å ha sagt det, så er Mønsterplanen like unyansert på dette punktet. I Mønsterplanen knyttes morsmålsundervisningen til hjemlandets kultur og identitet på en måte som

gjør at debatten aldri kan gå på elevenes premisser.

Mønsterplanen er med på å mistenkeliggjøre og forvrengte hele morsmålsdebatten ved at den blir gitt et skinn av kulturbevaring og «hjemlandsorientering» - i stedet for å se på elevenes situasjon her og nå.

Undervisningen av fremmedspråklige elever skal, etter min mening, ikke være en undervisning som retter seg inn mot et fjernt opprinnelsesland, det er Norge som etter hvert er de fleste elevenes opprinnelsesland. Uansett, det er her de bor, og det er her den overveiende del av elevene skal skape seg sin fremtid.

Det fremmedspråklige elever har behov for i dagens skole er kommunikasjon slik at de selv kan ta ansvar for sitt eget veivalg. Denne kommunikasjonen kan, i kortere eller lengre perioder, bare ivaretas av en person som snakker elevenes språk og norsk - og som er en del av det samfunnet elevene faktisk lever i.

Vi trenger tospråklige lærere, ikke fordi andre morsmål enn norsk er hellige og må bevares for enhver pris, men fordi det er de språkene over 20 % av Oslos grunnskoleelever faktisk har som sitt tankespråk. Det er de språkene de har inne i hodene sine. Og - det er de språkene vi må bruke til å gi ny kunnskap - mens eleven lærer såpass mye norsk at de etterhvert kan følge undervisning i vanlige klasser på norsk.

Den evige og tilbakevendende diskusjonen om fremmedspråklige elever skal lære norsk eller morsmål er en diskusjon som bare er aktuell i forhold til politiske slagord der sannheten ikke nødvendigvis er sentral. Dette er en diskusjon mellom dirigentene - det behøver ikke nødvendigvis være en diskusjon for oss som spiller i orkestret.

Det er ikke en diskusjon som har noe med virkeligheten å gjøre. Elevene skal lære norsk - det er noe alle vil, ikke minst elevene og foreldrene som ser at uten norsk kommer du ingen vei i dette samfunnet.

Hvorfor er det da så vanskelig å få en noenlunde ryddig diskusjon om dette? Kanskje det er noen som ikke vil ha en ryddig diskusjon. Kanskje er delta-

gerne i diskusjonen egentlig bare interessert i å mele sin egen kake?

I sin iver etter å forsvare morsmålets betydning og i sin faglige argumentasjon for den absolutte nødvendigheten av undervisning i elevenes morsmål, klarer norske fagpersoner innen skoleverket å nedtone kommunikasjonssiden så kraftig at de selv er med på å grave den graven vi nå er i ferd med å senke de fremmedspråklige elevene i.

I Osloskolen har over 20 % av elevene et annet morsmål enn norsk.

For at disse elevene – og deres norske klassekamerater skal kunne vokse opp til å bli «gagns menneske» må vi sette inn visse virkemidler.

Ikke ut fra ideologiske modeller, men ut fra enkeltelevens behov.

Da får vi la endel prestisjehensyn fare.

Enhver kultur er i forandring

Vi bør kanskje slutte med å score billige politiske poeng på at det er viktig å lære norsk – ingen er uenige i dette.

Kanskje bør vi også slutte med å si at enhver morsmålslærer er en lykke for de fremmedspråklige elevene. Samme kvalitetsdebatt må gjelde der som ellers i skoleverket. De fremmedspråklige elevene trenger voksenforbilder som er integrerte i samfunnet, med tospråklig kompetanse og solid faglighet. På samme måte som norske lærere er det heller ikke alle morsmålslærere som fyller de ideelle kravene.

Vi burde også slutte å si at tospråklig undervisning hindrer innlæring av norsk – er ikke dette kanskje bare et utslag av selvgodhet som antar at norsk er et så eksklusivt språk at det ikke kan blandes med andre språk?

I tillegg kan vi muligens slutte med å legge skylden på innvandrere for ikke å ville snakke norsk? De færreste av oss har noengang tatt skikkelig kontakt med en innvander med vilje til direkte kommunikasjon.

Vilje til kommunikasjon og samhandling må imidlertid gå begge veier. Vi

skal ikke «forstå» alt. La oss slutte med, i kulturtoleransens navn, å akseptere argumentet om at fremmedspråklige elever ikke får lov til å bli med i ulike aktiviteter fordi «dette er vår kultur». – Enhver kultur er i forandring, den tilpasser seg. Forbud og avgrensninger har ofte med makt og herredømme å gjøre. De voksne som snakker høyest om kultur og religion er kanskje de som har maktposisjoner å forsvare.

Også en smule ærlighet. – La oss slutte å betrakte alle aktiviteter i det norske samfunnet som viktige for fremmedspråklige elever å delta i. «Utgruppene» som vi selv ville betakke oss for at våre barn var medlemmer av, er ofte de mest tolerante når det gjelder å integrere andre «utgrupper». Det at foreldre prøver å isolere sine barn er ofte en beskyttelsesmekanisme som vi alle ville støtte når vi ser endel av de ungdomsmiljøene som er under utvikling.

Tenk om vi kunne prøve å avmystifisere hele kultur- og språkdiskusjonen. I den formen den har tatt nå rammer den bare barn, helt uskyldige barn.

Diskusjonen – og de ulykksalige vedtakene, rammer blant annet de fremmedspråklige elevene, som kan miste det språklige bindeledd som er avgjørende for at de skal kunne gå inn i vårt samfunn med et kunnskapsgrunnlag som kan styrke fellesskapet.

Den rammer de norske elevene som faktisk blir gitt en dårligere undervisningssituasjon ved at uforholdsmessig mye tid må brukes av den norske læreren til å veilede og hjelpe fremmedspråklige elever i klassen som ikke har språklige forutsetninger til å følge vanlig undervisning på norsk.

Og – den rammer oss som nasjon ved at vi skaper A-lag og B-lag som vil kunne føre til splittelse og ulikhet i en framtid der alle må kunne bidra maksimalt for å bygge dette landet som nå er en anelse mer fargerikt og spennende enn bare for få år siden.

Vi trenger en skole som bruker nødvendige virkemidler for å kunne kommunisere og formidler kunnskap. Et av disse virkemidlene er tospråklige lærere.

Denne virkeligheten må vi se i øynene og ikke la oss lure av stemmefiske i grumset vann.

Denne virkeligheten finnes like utenfor vinduet, også på Kampen.

Knut Haanes er 1.konsulent hos Barneombudet, og har lang erfaring fra bl.a. Skolesjefens kontor

Gratulerer! forts. fra s. 14

Lars Engebretsen – også kalt Kampe-Lars – breiet seg på 4 rom og kjøkken i sokkeletasjen. Huset holdt forholdsvis god standard, for hver leilighet hadde kjøkken og i bakgården var det opptil flere utedoer. Ved folketellingen i 1883 bodde det i underkant av 50 mennesker der, men tross trangboddhet var det nok ikke det man vil betegne som fattigdom. Man kan karakterisere det som en typisk håndverkerbolig – yrkestitlene til de som bodde der var som følger: murer, arbeider, smed, skomaker og maskinarbeider. Ved neste folketelling i 1899 bodde ingen av de samme beboerne der lenger.

Sørumsgata 1 og 3 ble bygget akkurat før murtvängen kom i 1878. Men ifølge dagens beboere holder huset seg fremdeles meget godt. Det finnes så å si ikke råte, og det har sikkert flere årsaker: Tømmeret som ble brukt for over 100 år siden kom fra trær som vokste langsomt, i motsetning til dagens trær som blir hugget unge og porøse. Dessuten er Kampen bygget på en god og stødig fjellgrunn. Og sist, men ikke minst har beboerne har ganske sikkert vært omsorgsfulle med vedlikeholdet i alle år.

Og som de fleste sikkert har lagt merke til, har beboerne fortsatt sin gode vedlikeholdstradisjon: De har i disse dager pusset opp og malt hele fasaden.

S.B.

LYNNI I VINDEN

Det bor en raring blant oss, mørk som skarven, gyllen som rav, norsk som Vidar Theisen og trolig den mest omtalte norske LP-artisten denne høsten. Det får ikke hjelpe at hun er møring, for Lynni Treekrem har vært Kampianer en god stund nå.

Kristiansunder av hode og hjerte, selv om hun er født og oppvokst i USA. I over 15 år har livet hennes vært musikk, fra gatesang til NRK i beste sendetid, fra heavy metal til opera.

Nå er hun ute med sin første egne plateproduksjon, etter en uforståelig lang ventetid for de mange som har fulgt henne gjennom diverse musikalske prosjekter.

Men Lynni selv ville det slik. Først nå føler hun at hennes eget uttrykk er modnet. Og det er en personlig plate hun nå gir fra seg, fra de selvskrevne tekstene på Kristiansundsdialekt til melodikutvalget. Produsert har hun selv og Jon Balke gjort.

jef

Musikken er innenfor spekteret country/folk/irsk/"vestkyst".

En stor Norges-turne starter i disse dager, og Lynni gleder seg. Det bør også alle elskere av roots-musikk gjøre, for det er i konsert-sammenheng at Lynni virkelig bruker registeret sitt. Store fakter og geberder er ikke Lynnis språk. Hun trenger ikke det. Hun har en tilstedeværelse i det hun synger som gjør slikt overflødig.

Så får det ikke hjelpe at det eksisterer en hel fortapt generasjon her i Oslo by, som lik-som aldri helt kommer over den gangen i 1983 eller der omkring, da de hørte Lynni synge Woody Guthries "Deportees" på et forlengst nedlagt røykfyllt lokale.

De som ikke har det på den måten, bør *ihvertfall* være med i trekningen om platen hennes!

VINN Lynnis nye LP, "UT I VIND"!

**Send Kampenposten
noen ord om hvilke ar-
tister/musikkområder
du vil ha omtalt her i
avisen, og vær med i
trekningen av Lynni's
nye CD!**

UTSKIFTINGS PRISER!

ARABIA
klosett m/sete

2980,-

ARABIA
servant 2400,-
m/ ettgrepsbatteri

**Holstad
+
Westerheim as**

Hagegata 54 Tlf. 68 38 29

Din nærmeste rørlegger!

Kveldsantikvariat
i Bøgt. 10

BRUKTE

TEGNESERIER

BØKER

PLATER

OBS! Åpningstider:
Man - fre: 16.00-19.00
Lørdag: 10.00-16.00

Kampen B&B Handel

Neste nr. er julenummer!

Glasshuset på Kampen

Alt i glassarbeid

DAG&NATT 67 97 27

REPARASJONER
NYINNSETTINGER
SPEIL & ISOLERGLASS
ORNAMENTGLASS
BÅT/BILGLASS
ALUMINIUMSFASADER

BLYGLASS
MESSINGINNF. GLASS
KUNSTGLASS
LAMPER
RESTAURERING
ALT I INNRAMMING

HURTIG OG RIMELIG SERVICE

Glasshuset A/S

Brinken 29, 0654 Oslo Mobiltlf. 030 10543

Halvårsmøte i Kampen bydelshus

Vedtektene til det private andelslaget som eier og driver Bydelshuset krever at det holdes årsmøter, hvert eneste år! Ikke så veldig overraskende, kanskje. Men vedtektene krever også at det holdes halvårs-

møter, og et slikt ble holdt nå for litt siden. Meningen er at styret skal vise for all verden at de har grep på driften av huset, og at alle andels-haverne skal ha mulighet for å gjøre sin innflytelse gjeldende.

Amund Eriksen

STYRET HAR KONTROLL OVER DRIFTEN!

Styret la frem en halvårsoversikt som var grei nok. Ingen alarmende budskap; virksomheten fortsetter på sparebluss på aktivitetssiden. Huset har ikke penger selv til å støtte aktiviteter, men må søke om penger utenfra, i hovedsak fra offentlige midler. Vi fikk høre at det som trengs er "selvbærende sosiale nettverk". Leder John Lundstøl og miljøarbeider Eli Storbekken orienterte, og Eli la frem en skriftlig rapport for sitt virke. Forretningsfører Paal Jargel fortalte

om økonomien, situasjonen med leietakere osv. Resultat-regnskapet pr. 30.6.91 viste et lite underskudd, men det var mest på papiret, og visstnok mindre i virkeligheten.

På gjeldssiden ble det understreket som "relativt gledelig" at gjeldssamlingen og akkorden var gått i orden (som omtalt i forrige nummer av Kampen-posten, og der Bydel 06 Gamle Oslo hadde spilt en betydningsfull rolle), og at den største kreditoren, Hypotekforeningen, ikke ville kreve tilleggsinnbetaling fra sine låntakere likevel. Men økonomien er fremdeles fra hånd til munn, så styret vil opprettholde sin strenge styring og kontroll med

økonomien. Dette betyr bl.a. at Bydelshuset selv må være punktlig betaler, og ikke påta seg andre utgifter enn det det til enhver tid er penger til å dekke. Dette krever igjen en streng praksis overfor egne skyldnere, med øyeblikkelig oppfølging av penger som ikke kommer inn som avtalt. Kampenposten ønsker lykke til videre på ferden!

Et stort prosjekt som Bydelshuset hadde under planlegging ble omtalt: en stor BYDELSKONFERANSE skulle arrangeres, der unge og eldre, foreldre og andre, politikere, organisasjoner, borettslag, bedrifter, etater og andre virksomheter er invitert. Kampenposten har dekket dette interessante initiativet fra Bydelshuset på annet sted i avisen.

HVOR MANGE, OG HVEM, KOM PÅ HALVÅRSMØTET?

I tillegg til Kampenpostens utsendte var det en oversiktlig tilhørerskare. Samtlige (alle to) stammet fra det forrige styret (hvilket undertegnede også gjorde). Nysgjerrig på hvem de var? Vi trår til og røper det: Hassa Horn og Christian Christensen! Dermed kan vi neppe si at andelseierne i Bydelshuset gjorde seg særlig bemerket, i hvert fall ikke i antall fremmøtte. (Men de to gjorde en utmerket innsats!) Hvis noen har synspunkter på fenomenet med lavt fremmøte på spennende halvårsmøter, står Kampenpostens spalter til disposisjon!

Brinken ble hans skjebne

Av Leif Vetlesen

Fredag ettermiddag den 4. februar 1939 kom det en mann inn på politistasjonen i Luleå i Nord-Sverige og serverte en usammenhengende historie om at han var med i en internasjonal sabotasje-organisasjon som planla å sprengte skip, havneanlegg, kraftverk og jernbaner i luften. Det var hans samvittighet som hadde fått ham til å gå til politiet med saken, fortalte han.

Politiet visste godt hvem mannen var. Han var sjømann av yrke og etter at han måtte begi sjøen på grunn av leddgikt, fikk han stønad av fattigkassa slik det het den gang. Ceder, som karen het, var ivrig kommunist og skjøtet på stønaden ved å selge den lokale kommunistavisen "Norrskensflamman" og forskjellige slags kommunistiske trykksaker. Han var med andre ord en forholdsvis kjent figur i Luleå og ble regnet som en skikkelig og hederlig kar.

Nettopp derfor trodde politiet til å begynne med at det hadde gått over styr for ham. Nærmest for å jatte med ham, noterte de et og annet av det han fortalte mens de blinket til hverandre bak ryggen hans. Da han fortalte at han hadde et stort dynamittlager skjult på gården til en bekjent av seg, besluttet de seg likevel for å ta en titt, nærmest for ordens skyld. Forferdelsen var stor da de på det anviste stedet fant ikke mindre enn 59 dynamittstenger, en stor eske med tennsatser, mange meter lunte og dertil utstyr til fremstilling av tidsinnstilte bomber.

Saken ble straks overtatt av det

nyopprettede svenske sikkerhetspolitiet, SÄPO, som gjorde store øyne da Ceder kunne berette om detaljerte sabotasjeplaner rettet mot kraftverket i Porjus som bl. a. leverte strøm til gruveselskapene i området. En av planene gikk ut på å sende flytende bomber nedover elven som leverte vann til turbinene i kraftverket. Hensikten var å lamme malmproduksjonen i distriktet. I tilfelle det ikke lyktes, gikk planen ut på å stoppe utskipningen av malmen ved å blokkere havneinnløpet gjennom en rekke minesprengninger på strategiske steder. Ceder hadde selv i denne anledning foretatt en nitid kartlegging av dypde og bunnforhold i innseilingsløpet til Luleå havn.

Under forhørene oppga Ceder navnene på seks lokale medarbeidere som straks ble arrestert. Det ble imidlertid snart klart at hovedmennene ikke hørte hjemme i Luleå-distriktet. Ceder kunne fortelle at han hadde fått sine instruksjoner fra to nordmenn som kalte seg henholdsvis Nilsen og Franz. Når det gjaldt dynamitten og sprengningsutstyret, var det en svenske ved navn Sven som var kontaktmann. Organisasjonens leder som Ceder aldri hadde truffet, var blitt omtalt som Anton.

Det var uten videre klart at det her dreiet seg om dekknavn. Ceder hadde imidlertid fått oppgitt noen adresser for det tilfellet at han skulle ha bruk for nye instruksjoner. For Anton's vedkommende ble adressen oppgitt til Ingrid Madsen, Haraldsgade 21 i København. Selv om dette var en dekkadresse, tok det ikke politiet lang tid å finne ut at den som skjulte seg bak navnet

"Anton" var ingen ringere enn den tyske storsabotøren, tidligere kommunistisk riksdagsmann, Ernst Wollweber.

I mai året før hadde Wollwebers organisasjon gjort seg kjent gjennom sprengningen av to spanske trålere i den danske havnebyen Fredrikshavn. Formålet var å hindre at disse trålerne som erfaringsmessig også kunne gjøre tjeneste som marinefartøyer, skulle bli levert til Francos opprørsstyrker i Spania. Dette var midt under den spanske borgerkrigen og Wollweber-gruppens fremste oppgave var nettopp å sabotere alle forsyninger til Franco-Spania. Sabotasjen som var styrt fra Moskva, rettet seg imidlertid generelt mot tyske, italienske og japanske skip, og for det tilfelle at akse-maktene skulle gå til krig med Sovjetunionen, besto Wollwebers oppdrag også i å forberede sabotasje bak fiendens linjer. I den forbindelse regnet Sovjetunionen med at Sverige kunne bli et oppmarsjområde for et slikt angrep. Det gjaldt derfor å ha planene klare for å stoppe den svenske malmproduksjonen. Her var det Ceder kom inn.

Det var særlig i årene 1937 og 38 at Wollweber-organisasjonen drev sin virksomhet. Alt i alt ble ikke mindre enn 16 tyske, tre italienske og to japanske skip utsatt for sabotasjehandling i dette tidsrommet. Hovedbasen for operasjonene var de store nord-europeiske havnebyene, inklusive København og Oslo. En av de mest vellykte operasjonene ble således utført fra Oslo i mars 1938 da det tyske skipet "Claus Bøge" ble sendt til bunns utenfor Esbjerg av en

tidsinnstillt dynamittbombe. Bomben var smuglet ombord under ski-pets opphold i Oslo noen dager tidligere.

Gjennom sitt ekteskap med Oslo-jenta Ragnhild Wiik hadde Woll-

To svenske politimenn førte nordmannen til grensen ved Kornsjø, hvor han raskt ble tatt hånd om av Gestapo.

weber en særlig tilknytning til Norge. Gjennom dette ekteskapet ble han dessuten svoger til den norske sjømannen Arthur Samsing som spilte en ledende rolle i Wollweber-gruppens virksomhet i Norge. Det gjorde også Ragnhild Wiik og hennes søster Gudrun som begge utførte kuréropdrag for Wollweber. Alt dette førte til at Wollweber selv stadig befant seg på kortere eller lengre besøk i Oslo, hvor han gjerne tok inn hos sin svigerfamilie, murer Emil Wiik og kone Katinka i Seilduksgata 11.

Den adressen som nordmennene Nilsen og Franz hadde oppgitt til Ceder, var imidlertid ikke Seilduksgata, men Brinken 2B, oppg. 3, på Kampen. En henvendelse til Oslopolitiet bragte snart på det rene at de to som skjulte seg bak denne adressen var Martin Rasmussen-Hjelmen og Barly Devold Pettersen, begge sjøfolk og kjent som overbeviste kommunister. Oslopolitiet var til og med så hjelpsomme at de sendte SÄPO fotografier av de to som øyeblikkelig ble gjenkjent av Ceder.

Både Hjelmen og Pettersen var imidlertid som sunket i jorden. Det samme gjaldt den svenske "Sven" som SÄPO raskt hadde identifisert som Gustav Söder, også tidligere sjømann og kommunist. Det skulle gå et helt år før SÄPO ved et rent tilfelle kom over Martin Rasmussen Hjelmen. Under en større razzia rettet mot det svenske kommunistpartiet den 10. februar 1940 – dette var i Finlandskrigens dager – ble det foretatt husundersøkelse hos en kjent kvin-

nelig kommunist i Ångby ved navn Elin Karlsson. Hos henne fant politiet en losjerende som oppga sitt navn til Oskar Persson. I bagasjen hans fant imidlertid politiet ikke mindre enn tre sett identifikasjons-papirer alle med forskjellige navn.

Da det ene settet lød på Osvald Jensen med adresse Brinken 2B, tok det imidlertid ikke SÄPO lang tid å finne ut at det var den ettersøkte Wollwebermannen Martin Rasmussen Hjelmen de hadde foran seg. Igjen var det dekkadressen på Kampen som skulle besegle hans skjebne. Det lyktes ikke det svenske politiet å få Hjelmen dømt for medvirkning til sabotasje, men han fikk likevel en dom på åtte og en halv måned for passforfalskning, m.v.

Dommen falt den 18. april 1940, ni dager etter det tyske overfallet på Norge. På dette tidspunktet drev det tyske Gestapo klappjakt på Wollweber-folk over hele det besatte Europa, og i Norge hadde det allerede lyktes dem å sikre seg Hjelmens medarbeider, Barly Pettersen. På tross av dette ble Hjelmen ved sin løslatelse den 20. januar 1941 utlevert til det tyskokkuperte Norge. To svenske politimenn førte ham til grensen ved Kornsjø og der ble han raskt tatt hånd om av Gestapo.

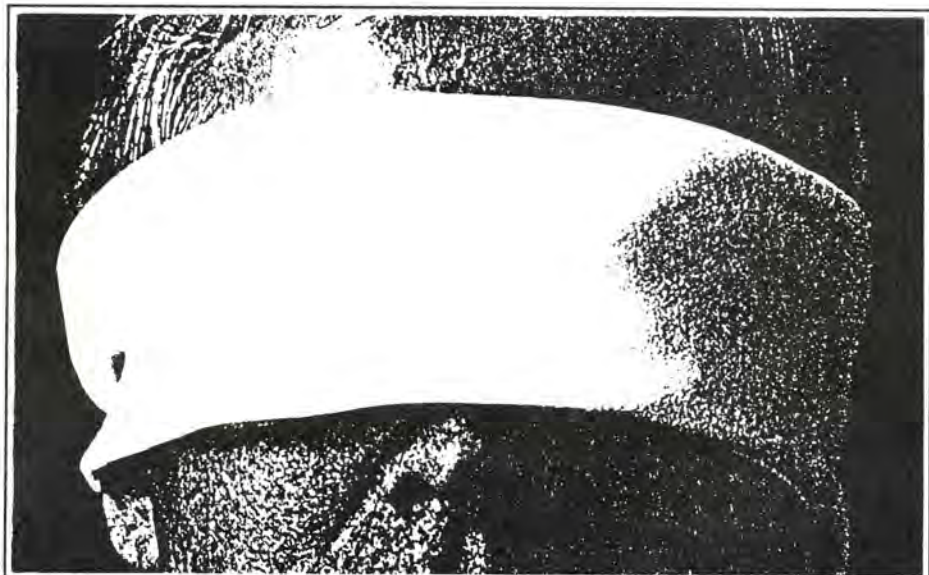
Både Hjelmen og Pettersen ble ført til Tyskland hvor de begge ble dømt til døden og etter årelang mishandling henrettet ved halshugging i Hamburg 24. mai

1944. Utleveringen av Martin Rasmussen Hjelmen representerer det styggeste eksempelet på det svenske SÄPOs samarbeidsvillighet med Gestapo i 1940/41.

Ernst Wollweber selv fikk en blidere skjebne. Han ble også arrestert i Sverige, forøvrig sammen med Gudrun Wiik. For å forhindre utlevering til Tyskland tilsto Wollweber i motsetning til Hjelmen delaktighet i sabotasje på svensk grunn og ble dømt til tre års straffarbeide i Sverige. Mens han avsonet dommen, hadde krigslykken snudd seg, og etter en del tautrekking mellom den sovjetiske og tyske ambassaden i Stockholm besluttet svenskene seg for å utlevere ham til Sovjetunionen. Den ytre foranledning var at han også innehadde sovjetisk statsborgerskap.

For dem som måtte være interessert, eksisterer adressen Brinken 2 den dag i dag. Det er den siste leiegården på høyre hånd før en kommer til Jarlen kino.

Wollweber-gruppens virksomhet har forøvrig i etterkrigstid vært viet stor interesse. Det gjelder særlig Danmark hvor den danske presse- og radiomannen Erik Nørgaard har utgitt en hel serie med bøker om emnet. Som en fellestittel har han kalt dem "Krigen før krigen". Fortsatt venter en imidlertid på at Sovjetunionen skal åpne sine arkiver når det gjelder dette dramatiske kapittel i førkrigstidas historie.

Det ville være direkte uforskammet å hevde at Gamlebyen ligger nær Kampen. Faktisk er det omvendt. Gamlebyen var, som alle vet, det opprinnelige Oslo - byen under Eikaberg. Der hvor Kloster-gaten krysser Schweigaardsgate i den gamle by ligger Harald Hådrådes plass. En bauta kneiser ved plassen, i granitt og smykket med et bronserelieff portretterende den gamle kriger.

Mange av oss har vel vært stolte av vikingene som ble høyoffiserer hos den bysantinske keiser i Miklagard. Og også at det er denne heltekonge Harald Hådråde som i følge tradisjonen har grunnlagt vår by.

Men så kommer arkeologen Erik Schia som leder Riksantikvarens utgravningskontor i Gamlebyen, og fratar oss denne vår barnetro.

I en bok, "Innerst i viken", fremsetter Erik Schia en godt begrunnet teori. Han formoder, med vitenskapsmannens mange spørsmål, at

BOK!

Chr. Christensen

det nok var en kong Harald som etablerte Oslo, men ikke Hådråde, derimot danskekongen Blåtann. Schias beretning er mer spennende enn en kriminalnovelle. Jeg tror Schia har rett og at Oslo er eldre enn vi har trodd.

"Oslo innerst i viken" er et fascinerende verk, en pragtbok som gir Gamle Oslo historie. Boken er spekket med festlige og instruktive illustrasjoner. Hver eneste side gir glede for enhver som er interessert i historie.

Mange historikere dreper leselysten ved å begynne med silurtiden eller noe tilsvarende. Det gjør ikke Erik

Schia. Han åpner med fargerike begivenheter og loser oss gjennom historiens lag. Han skriver glimrende. Arkeologen er også pedagog. Selv ting man visste, forstår man bedre etter å ha lest ham.

Denne Gamlebyeksperten, som er oppvokst på Majorstuen, kjenner ikke bare sitt fag. Han kan også markedsføre sin viten.

Dette er ingen anmeldelse av boken "Oslo innerst i viken", bare en omtale. Men jeg måtte skrive. Jeg er overbevist om at særdeles mange mennesker i gamle Oslos nærhet vil få utvidet lokalhorisont gjennom verket.

Vår fremragende bokhandler på nedre Kampen ("Tøyensenteret"), Rolf Thorstensen, vil sikkert fylle et helt vindu med Erik Schias bok. Og jeg tror den vil bli årets julegave til tante, bestefedre og barn.

Det unike ved boken er at forfatteren ikke krever kunnskaper hos leseren. Han forteller, og gir alt.

Det er høst! Dårlig humør?
Her er din trøst: Strøkets nye frisør!
"Michelangelo" heter salongen -
vi hjelper deg med hårfasongen!

• Unge og gamle, mannsfolk og jenter,
i høst får alle 20 prosenter
på glansvask og striper og farging av hår.
På kjøpet får du en kaffetår.

• Er du en grå liten
frue fra Kampen?
• Vi forandrer deg
til rene vampen!

Kjølberggt. 24 0653 Oslo 6 Tlf. 68 74 76

I bydelen vår er en av åtte ungdommer mellom 18-24 år sosialklienter. 310 000 mennesker er brukere av sosialkontor i Oslo totalt. Det er nesten 8% av befolkningen.

NÅ BUTTER DET ?

Klient. Smak på ordet. Rent, klinisk og nøytralt. Slik oppleves det ikke for de som innehar "embetet". For noen tiår siden var det å gå på sosialet selve bildet på en lua-i-hånda tilværelse. Men tiltroen til velferdssamfunnets evne til å fange opp dem som "falt utenfor" var stor. Nå butter det, og tilliten svikter. For plutselig var det så veldig *mange* som falt utenfor. Naboen, svigerdattera, far i huset, avkommet. De var da aldri "utenfor" de?

En ting er de psykiske påkjenningene ved i seg selv å være klient. Sviktende selvfølelse, dårlig samvittighet, maktesløshet og resignasjon over ikke å kunne gjøre noe. Men støtteapparatet fungerer ikke heller. Det som skal være et sikkerhetsnett oppleves av mange som den endelige møllesteinen rundt halsen i fritt fall mot elendigheta.

**Det blir ikke morsom-
mere å gå på sosialet
fordi om man kalles
"klient"**

SOSIALKLIENTENE ORGANISERER SEG

Klientorganisasjonsprosjektet er startet av folk som selv har kjent, og kjenner, problemene på kroppen.. De tar mål av seg til å hjelpe med råd og veiledning. Hos dem får du hjelp til å klage på saksbehandling, de kan følge deg til sosialkontoret, hjelpe deg å fylle ut skjemaer, vei-

lede deg til rette instans, eller være mellommenn hvis det oppstår konflikter mellom deg og saksbehandleren din.

Selvfølgelig har de ennå ikke råd til telefon, men du treffer dem i Storgata 37, i 5. etasje. Kontortida er mellom 11 - 16. De lover deg ihvertfall tid - og en kopp kaffe, om du har behov for å kontakte dem.

FULL BARBERING AV "ARBEID FOR TRYGD"

Senest i vår pralet arbeidsdirektør Bjartmar Gjerde om at det ikke skulle stå på penger for den utvidede ordningen, som er et av flere sysselsettingstiltak som har slitt i motvind.

Nå stoppes tiltakene før de er i gang. Arbeidsmarkedsetatens midler er oppbrukt, sier Arbeidsformidlingen.

Vi har 6% arbeidsledighet i Oslo,

og mange av dem finnes i vår bydel. I år har fylkesarbeidskontoret i Oslo og Akerhus fått nesten 80 millioner til arbeidsmarkedstiltak, og ekstra bevilgninger skulle man heller slett ikke se bort fra ...

Men kassa er tom den, og slantene som er igjen for i år skal gå til å oppfylle regjeringens garanti om at alle som har vært ledige i over 80 uker skal få tilbud om arbeid. Det

betyr at det for det siste kvartal av '91 blir 300 færre som får arbeid. Enda verre er at mange av de som har gått på ATF-ordningen heller ikke har rett på dagpenger, og dermed går rett inn i køen til sosialkontoret. Og vi vil tro at mange av dem er unge mennesker.

Dette må da være god samfunnsøkonomi?

Foruten solid inspirasjon for arbeidsmarkedsetaten og saksbehandlerne på sosialkontoret, må vite.

jef

NORDERHOVGATA BARNEHAGE TLF. 68 57 66

har 18 barn i alderen 1 - 7 år. og holder til i Norderhovgata 36b. Opptak av nye barn gjøres fra venteliste, med fortrinn for barn som bor på Kampen. Ring og få tilsendt søknadspapirer, eller stikk innom!

Gallerihøst i

I Galleri Kampen står tiden aldri stille. Her avløser den ene utstillingen den andre med bare få dagers mellomrom. I løpet av ettersommeren har vi fått se både internasjonale og lokale størrelser, og vi har fått stifte bekjentskap med en maler fra vårt naboland Sverige. Det er faktisk slik at Sverige ikke så ofte er representert i Norge – utenlandske gjester kommer gjerne fra land lenger unna. Et lite tilbakeblikk er på sin plass, samtidig som vi gir en liten presentasjon av galleriutstillerne fram til jul.

GÜNTHER GRASS

Günther Grass? På Kampen? Ja, det var faktisk han. Det er gått 12 år siden forrige Norges-besøk, dengang på Munchmuseet. Så hvordan kunne han havne her hos oss, etter 12 år? "Nei, jeg bare ringte ham, jeg" sier innehaver Joronn Dahl.

Günter Grass er en fasettert

kunstner, trolig mer kjent for filmatiseringen av hans roman "Blikktrommen" enn for boken – eller sin billedkunst.

Et svært variert publikum, fra de med tre ringer i nesa, til de med én eksklusiv en på en velvalgt finger, fant mye å hente i Grass' frodige verden.

Svært erotiske studier av sopp, ubehagelig ledsaget av redskaper med hvass egg, inntrykk fra India, mer poetiske i formen, og nonner dandert med studier av ål. Alt sammen bruddstykker av en forestillingsverden som også går igjen i hans bøker. Han må gjerne vende tilbake innen nye 12 år er gått.

TOR ENGER

Fra internasjonale Günther Grass til lokale Tor Enger. Legen fra Drammen som har slått seg ned på Kampen og bodd her i 9 år. Til tross for full jobb i sin legegjerning, klarer han ikke la

sin grafittblyant ligge i fred.

Tor Enger stilte nylig ut i Galleri Kampen i selskap med svenske Michael Söderlundh. Tor Enger har to ganger tidligere vært representert på Østlandsutstillingen i tillegg til Nordisk Teckningstriennale i Sverige i 1989 og Nordnorsk Kunstnersentrum i fjor. Han har flere ganger deltatt på Galleri Kampens juleutstillinger, men debuterte nå sist som separatutstillere.

Her viste han 16 tegninger fra de fire siste års arbeide. Hans arbeider er store i formatet og enkle i formene. Og i hans tegninger – som ofte tenderer til det abstrakte – er stofflighet og struktur et viktig element. Og om han med sine titler ønsker å lede oss, er det likevel stor mulighet for fri assosiasjon.

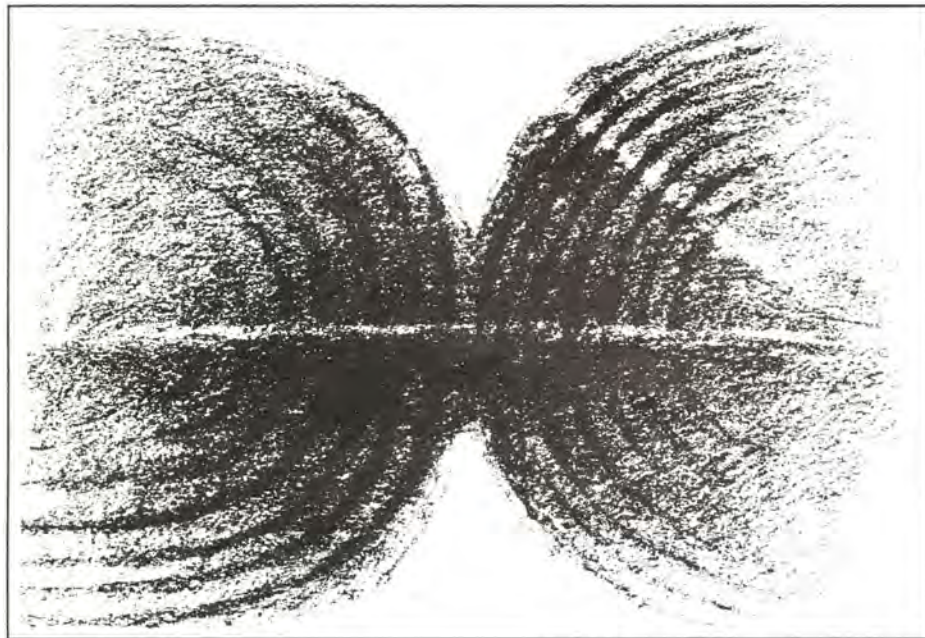
Han forteller at han alltid har hatt stor sans for de skulpturelle former og uttrykk, noe som er lett å forstå når man ser hans arbeider. Han røper en spesiell forkjærlighet for amerikansk minimalisme fra 60-åra, og trekker spesielt fram en av dem, Richard Serra (Jfr. skulpturen foran Samtidsmuséet).

AKTUELT NÅ!

OLAV THUNE

Olav Thune er meget aktuell, han stiller ut i tiden 10. til 27. oktober, og disponerer hele galleriet i fire plan.

Olav Thune, født og oppvokst i en fjellbygd i Sogn, men nå bodd i Enebakk. Han debuterte i UKS i '88 og har de siste årene

Tor Enger: Møtet

mannens tegn

Olav Thune i sort/hvitt

vært representert på både Øst- og Vestlandsutstillingen. Da han i fjor stilte ut 12 malerier på en juleutstilling i Galleri Hanne i Trondheim, ble han omtalt som et meget interessant og kommende navn.

– Jeg er opptatt av mennesker, dyr og natur og samhandlinger mellom disse, forteller han til Kampenposten. Han maler i en ekspresjonistisk-surrealistisk stil, og når vi gjengir et av hans bilder i sort/hvitt er det antagelig meget urettferdig. Fargene er nemlig en viktig del av hans uttrykksform. Gå og se!

DAG GIMLE

Fra 31/10 til 17/11 vil du finne Dag Gimles malerier i de to øverste salene, og kunstglass fra Hadelands Glassverk i de to nederste.

Dag Gimle er en ekte Oslogutt, født og oppvokst ved Alexander Kiellands plass. Han har malt i 20

år, men for 10 år siden flyttet han til Valdres og innredet låven til ateliér. "Plutselige landskap" kaller han sin utstilling, og det er resultater fra de tre siste års arbeid. Hans arbeider ligger i landet mellom abstrakt og figurativt maleri. Til tross for at

naturskjønne omgivelser, ro og fred influerer på hans nye liv, er det ikke først og fremst det han viser oss. Han vil vise oss sine indre bilder.

TORE GUNNAR OLSEN

I år er det ikke juleutstilling. Det er derimot én lang utstilling fra 21/11 til 23/12, med Tore Gunnar Olsens malerier. Olsen er født i 1934 i Askim. Han er utdannet ved Statens Håndverks- og Kunstindustriskole og Statens Kunstakademi, og har hatt en lang rekke separatutstillinger fra 1967 og opp til i dag. Han er innkjøpt av Nasjonalgalleriet, Riksgalleriet, Norsk Kulturråd, Utenriksdepartementet og Kunst på arbeidsplassen. Han har også utsmykket Fylkessykehuset i Ålesund. Og snart utsmykker han veggene i Galleri Kampen.

Siri Bryn

**Tid for
julefotografering!
Ring 19 06 74 nå!**

ATELIER

VIGDIS

Norderhovgata 11, 0654 Oslo

Intet Kampen uten Bastiansen

Det er ikke et nytt tema jeg tar opp i dag. Men selv om det er gammelt er det aktuelt: – Hva er Kampen?

En av mine beste venner bodde for noen år siden i Håkonsgate. Vedkommende søkte medlemsskap i Kampen Vel, men fikk avslag fordi Håkonsgate lå utenfor Kampen!

Medio august 1991 fulgte et annonsebilag under navnet Kampen Avis, Aftenpostens aftennummer. Bilaget voldte lett forvirring. Mange i vår bydel trodde det var en utgave av Kampenposten, og var kanskje litt imponert over at Aftenposten hadde påtatt seg distribusjon av lokalavisen.

Dagen etter annonsebilaget forelå traff jeg advokat Leon Bodd utenfor Ligningskontoret på nedre Kampen. "Flott Kampenreklame" sa Litauens uoffisielle ambassadør i Norge. Han spurte om Kampen Vel sto bak trykksaken. Det gjorde på ingen måte vel'et, men A/S Eiendomssannering som ønsket å markedsføre ikke-solgte leiligheter i Jordal Terrasse. For å selge plasserte man Terrassen så nær Kampen at en Kampenavis måtte lages for å forklare hvor fint leilighetene er beliggende. Det forstår vi. Kampen er inn.

Som salgsbrosjyre var nok Kampenavisen vellykket. På Oslo vestkant reagerte mange positivt. På Kampen derimot stusset man. Lettvint journalistikk, sa ikke få. Hvorfor? Jordal Terrasses arkitekt, Alf Bastiansens Arkitektkontor var ikke nevnt med en tøddel.

Hvordan kan man knytte Jordal Terrasse til Kampen uten å nevne Alf Bastiansen? Er det i det hele tatt mulig å behandle bysamfunnet Kampen uten å dvele ved Alf Bastiansen? Som praktiserende arkitekt og politiker har han betydd særdeles meget for det Kampen som eksisterer i dag.

Jeg synes Kampens historie og Alf Bastiansen løper sammen i den underlige bygningen ved kirken, Normannsgaten 44. Huset som ble oppført 1878 har vært bakeri uten at der noen gang er bakt et brød. Gården ble politivakt, den ble postkontor. I 1928 var det ikke behov for postkontor på øvre Kampen og bygningen var i skiftende bruk inn til 1978. Fra dette år har den gamle bakeribygning rommet et moderne og delikat arkitektateliær – Alf

Bastiansens arkitektkontor A/S.

Og hva med hans... Nei, jeg tar meg inn. Kampenposten kan jo ved høve lage et spesialnummer om Alf Bastiansen. Men jeg må ha nok en liten utblåsning. Kampenavisens redaktør skrev formidabelt om Bydelshuset. Men unnlot å nevne initiativtagerne – muremester Terje Berner og arkitekt Birger Dahl. Slikt er sløvt.

A/S Eiendomssannering har innlemmet Jordal Terrasse i Kampen. Personlig synes jeg det er fint. Men samtidig må haugboerne oppe i lendet ikke glemme nedre Kampen. Og de på nedre ikke overse menneskene på kollen. La oss snakke sammen via Kampenposten.

C.C.

Velkommen til din lokale -

K-BANK

- Personlig økonomisk rådgivning
- Skatteplanlegging
- Forsikring
- Lån
- Kjøp og salg av eiendom
- Visa - smartkort - minibank

KREDITKASSEN

TØYEN Tlf.68 86 29

Kampenpostens barne- og ungdomssider

KJÆRE GRO OG TUVA!

(Som er redaktører av denne siden)

For noen år siden var karneval på Kampendagene noe morsomt. Da var det opp til en selv å sy kostymer. Dagen det var karneval kunne man gå opp på bydelshuset å bli sminket. Men nå som bydelshuset har fått så dårlig råd har skolen **nesten** overtatt hele greia. For min del synes jeg skolen har gjort det kjedelig. Men jeg håper det vil bedre seg. Klassene på Kampen skole må opptre i grupper, det er dumt.

P.S. Barnesidene er VELDIG FINE!

Hilsen Kjersti M. Vigeland

HEI ALLE SAMMEN!

Takk for brevet, Kjersti M. Vigeland! Denne gangen har vi fått et eneste brev, og derfor ble det ikke så altfor vanskelig å tenke seg til hvem som skal få øka som vi fortalte om i forrige

ge nummer av Kampenposten: "Den mystiske sommeren" av Elsie Johansen.

G R A T U L E R E R, og god fornøyelse!

Lille-red.

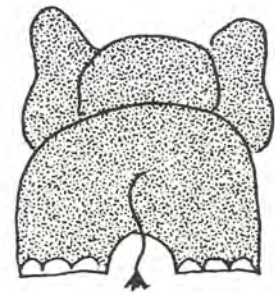

GLUPE ORD:

HVORFOR HENGE SEG
OPP I BAGATELLER, NÅR
DET FINNES TRÆR?!

ALLE GODE TING ER TRE,
BORTSETT FRA GRØT,
SOPP OG BLODPUDDING!

ET ROTETE ROM ER TEGN
PÅ EN AKTIV HJERNE!

GOD
HØST!

Dikt:

Hva lykke er?

Å stå opp tidlig, da får du mer
ut av dagen!

Å ikke glane på tv, du blir lei
av det til slutt.

Å gjøre noe aktivt, ikke stå på
et hjørne og heng!

Å ikke ha overfladiske venner,
du blir en av dem til slutt.

Å ikke stappe deg med
potetgull, brus og godt, spis
gullerøtter hvis du absolutt
må spise noe.

**Hvis du aldri gjør noe av
dette må du være ganske
ulykkelig.**

GRO

Kulturkonkurranse:

Vinn boken "Mathilda" av Roald Dahl!

1 a) Nevn 10 roller i "En midtsommernattsdrøm" av Shakespeare.

b) Hva het Shakespeare til fornavn?

2) Nevn 5 diktere, for- og etternavn!

3) Nevn 5 norske skuespillere.

4) Nevn sju norske spillefilmer.

5) Hva heter de to mest kjente statuene i Frognerparken?

6) Nevn 5 bøker av Ingvar Ambjørnsen.

Skriv nummeret
og svarene på et ark,
og send til:
Gro Syversen,
Kampengata 11,
0655 Oslo

**Vi hjelper deg
med alt innen grafiske
tjenester!**

**Ring oss!
Vi holder til i ditt
nærmiljø!**

KAMPEN GRAFISK as

Boks 2805 Tøyen - 0608 Oslo 6

Telefon: 02/67 94 13

Fax: 02/19 17 06

SE HER!
Lyst, lite rom
ønskes leid på
Kampen av
sykepleier med
maling som
hobby. Toalett
ikke nødvendig.

Eirin Nordstrand
Sonsgate 3c
Tlf. 68 35 82

... vårt særdeles aktive Historielag har avsluttet vandringene for i år, sist med en tur i "Nordens Pompeii", ruinbyen, og i Gamlebyen. Lørdag 26.10 feires 5-års jubileum i Det Åpne Teater, Tøyenbekken 34. Der tror vi det blir moro - men husk å bli medlem først, hvis du vil være med!

... og er det sant at RIMI skal etablere seg på Jordal Terrasse?

... "ÅPENT HUS" for pensjonister lever videre. Som kjent måtte de ut av Tøyen Samfunnshus, men nå trås dansen lystig i Østkanten Folkeets Hus (v/ Jarlen Kino, inng. fra Brinken)

...Gudmund Johnsen fra Bydelspolitiet holdt foredrag om Natteravnprosjektet i Kampen Bydelshus 3/10, i regi av Foreningen Rusfritt Alternativ, som holder til der. Kampenposten vil gjerne informeres om videre møteaktivitet!

... vi visste ikke at det var noe som het "Mannsdagen", vi, men jammen ble den ikke markert på Bydelshuset den 7. oktober. "Mannskomiteén av 1988" sto som arrangør.

... garn- og gaveforretning er åpnet på hjørnet av Hølandsgata og Normannsgata

GRATIS RUBRIKK- ANNONSER!

ØNSKES KJØPT

Telefonbord/nattbord, helst mørkt, samt pedestall, ønskes kjøpt rimelig
 Ring Morten, tlf. 38 28 14 (priv.) eller 36 30 78 (arb.)

6" smergelslipemaskin på fot ønskes kjøpt.
 Myhre, tlf. 61 61 68 (arb.) el. 29 85 40 (kveld)

Kvalitetsgarn, egnet for maskinstrikk, ønskes kjøpt. Merete, tlf. 71 25 38

SELGES

Håndsmidde knivblader og komplette knivstell selges. Også bestilling. Myhre, tlf. 61 61 68 (arb.) 29 85 40 (priv.)

FORURENSNING

Lei av reklame i postkassa? Det er vi også, men vanligvis blir vi ikke direkte kvalm av den. Det skjedde under valgkampen i høst.

"NASJONALDEMOKRATENE" kan spare seg fysiske anstrengelser og trykkeutgifter for å opplyse oss om den ariske rases fortrefeligheter. Disse grupperingene har drevet folkeopplysning før. Men det er hele 50 år siden, det.

... og den som har mistet kaninen sin, kan sove lettere. For den er funnet! Se oppslag på Kampen.

KAMPENKALENDEREN
ER I RUTE OG VIL
VÆRE I SALG FRA
ULTIMO NOVEMBER!

TINTIN
**SYKKEL-
VERKSTED**

Alle slags
reparasjoner
Kort leveringstid
Rimelige priser

Åpent man. - fre. kl. 11 - 18
Normannsgata 7,
Telefon 68 01 49

**KVELDS-
ÅPENT**

Et hyggelig
sted å
handle!

KAMPEN
KOLONIAL

Normannsgt. 32 0655 Oslo 6
 Telefon 68 29 74

KAMPEN FOR TILVÆRELSEN

INVITASJONEN

HVIS DU KANSJIE OM VILLE VÆRE SULTEN OG AT JEG KUNNE INVITERTE DEG PÅ MIDDAG OM NOE OG FRISTE PÅ? MULIGENS PÅ FREDAG ELLER ERDET KANS KJE BEDRE PÅ TIRSDAG? OG KLOKKA FEM? -

DER VIL BLI SERVERT. DESSUTEN HADDE DET VÆRT OM HYGELIG AT DU KUNNE KOMME.

MØRK DRESS ER IKKE NØDVENDIG, DA JEG SELV VIL VÆRE HENFORT ~~med~~.

SVPR UTBEDRES. (JEG HAR VEDLAGT FRIMERKE SÅNN AT DU SKAL SLIPPE OMKOSTNINGER VEDRØRENDE DETTE.)

K.

SÅ SOV JEG EN STUND MENS JEG VENTET PÅ INGENTING

